42. ÉVFOLYAM, 25. SZÁM

Ára: 3,80 Ft

Ludas Matyi

1986. JÚNIUS 18.

RÁNK JÁR A RÚD

– Már megint mi égett le?

REVUNK A 8–9. OLDALON

– Végre sikerült megvalósítanunk a differenciált bérezést...

Víz-állás

Több millióan láthattuk, mutatta a televízió, amint egy elszánt, amúgy magabiztosnak tetsző szakember megmerítette a vizes kancsót a magyar tengerben, töltött belőle a poharába, majd ivott is néhány kortyot. Lám, milyen jó, hogy néhány éve tiszta vizet öntöttünk a Balatonba, ezt persze csak úgy jelképesen értem, honnan is lett volna annyi tiszta köbméter, ám akkor is tény ami tény, újra iható a tó vize, igaz, csak előszezonban és középtájon, de ez is valami, jó úton haladunk, ha tovább haladunk.

Én személy szerint is rettentően örülök a dolognak, mármint hogy így alakult, és nemcsak a halak miatt. Néha, amikor otthon a csapot kinyitom s látom, hogy kissé zavaros a víz, magam is zavarba jövök, azaz csak jöttem, mert ezentúl, ha egy kis ráérő időm van, indulok mindjárt a Balatonhoz, kocsival vagy vonattal, mikor milyen a kedvem. Széplakon csónakot bérelek, s már húzom is az evezőket, irány a közepe, merítem a kancsót, kortyolok a pohárból, príma, minden rendben, sőt világot is láttam, levegőn is voltam, megmozgattam az izmaimat, remek, gond egy szál sem, nem mondom, a visszaút kicsit unalmas, de ki lehet bírni, legföljebb az a baj, hogy mire Pestre ér, újra megszomjazik az ember.

Ugyanígy, levegőért fölugrom majd a Kékesre, rosszabb esetben a Gellért-hegyre, még rosszabb esetben valamelyik belvárosi sétálóutcába, ám ez utóbbi megoldás más szempontból veszélyes, a kirakatok ugyanis árcédulákkal erősen szennyezettek, s a tendencia e téren még nem olyan biztató, mint a H_2O-fronton, bár épp a napokban olvastam, hogy nemcsak a tömény szesz, de a tömény víz ára is emelkedett, igaz, ez utóbbinál az önköltségi, köbméterenként úgy 50 fillérrel. Ez részint az energiaköltségek meg a bérköltségek növekedése miatt van, részint meg azért, mert egyre gyakoribb az ózonnal való tisztítás, s ez drágább a hagyományos módszernél. Mint takarékos, jó hazafi, meg is gondolom ezentúl, mikor menjek a fürdőszobába, állítólag a tévé előtt, foci ürügyén, de máshol, máskor, más ügyekben is mostanában egyetlen csepp víz nélkül lehet hidegzuhanyt venni.

Ezek után persze nem tudhatom, vajon biztató vagy riasztó a legutóbbi hivatalos előrejelzés, miszerint a nyári vízellátás általában kiegyensúlyozott lesz...

Münz András

Hogyan legyek nő?

Hogyan legyek nő? – ötlött szemembe nemrégiben egy hirdetés. Ráadásul igen olcsón. Míg nyugaton dollártízezrekbe kerül az operáció és a hormonkezelés, addig a Graforek Stúdiónál potom 7500 forintért nő lehetek. S teszik ezt az emberrel alig három hónap alatt. Ez igazán nem pénz egy kis fazonátalakításért. Az már más ügy, hogy nem akarok nő lenni. Jó nekem így is, férfimódra. Igaz, a szerény díjazású tanfolyamot nem is nekem, és más katonaviselteknek szánják, hanem mint a hirdetésből lentebb kiderül: „a most tanuló lányoknak kívánnak segítséget nyújtani az életbe való kikerüléshez." Heuréka! Végre megvan az az alma mater, ahol a bakfisok nem az iskolának, hanem az életnek tanulhatnak. S valószínűleg oda is figyelnek, hiszen ennyi pénzért már érdemes.

Hogy mire? Lássuk a tantárgyakat. Főzési tanácsok. Igen, ez fontos, mert egy leendő nőnek otthonosan kell mozognia a konyhában. Mozgás – ez már egy újabb tárgy. Itt talán a konyhában való mozgásra okítanak? Nem. Dzsesszbalettre és diszkótáncra. Ez utóbbi eldiszkósodott világunkban döntő. Akrobatika. A jó ég tudja, mire gondolt a bölcs tanári kar. Talán ez is a főzőcskéhez tartozik: hogyan mutassunk be akrobatikus reggelit-ebédet-vacsorát a mai primőr árak mellett. De nem akarom zöldségekkel traktálni az olvasót. Nézzük tovább a szórólapot, mit kínál még a tanfolyam 7500-ért. Öltözködési tanácsok. Vajon mit lehet itt megtudni? Talán azt, hogy öltözködjünk rétegesen? Esetleg: viseljünk Dior vagy Nina Ricci modelleket. A következő témakör: egészségügyi tanácsok. Ha másutt nem, akkor itt biztosan felhívják a nebulók figyelmét a réteges öltözködés fontosságára. Nézzük tovább a magvas tananyagot! Szépségápolás. No igen, ez rettenetesen fontos, még annak is, akinek kevesebb szépség jutott. Jogi ismeretek – ez is egy tantárgy. Vajon mire okíthatnak itt?

Nem volt időm megtudakolni. Ugyanis – mielőtt a hallgatók nőiesítve kirajzottak volna az életbe – a tanfolyam, s vele együtt a kisvállalkozás is elcsúszott a vizsgán. Megbukott. Ráadásul épp az utóbbi tantárgyból. Most a rendőrség ellenőrzi bizonyítványát.

Pillanatnyilag nem indul több kurzus. De, hogyan lesznek ezentúl nők a nők? Mi lesz velük tanfolyam nélkül?

Egy biztos. Spórolnak 7500 forintot...

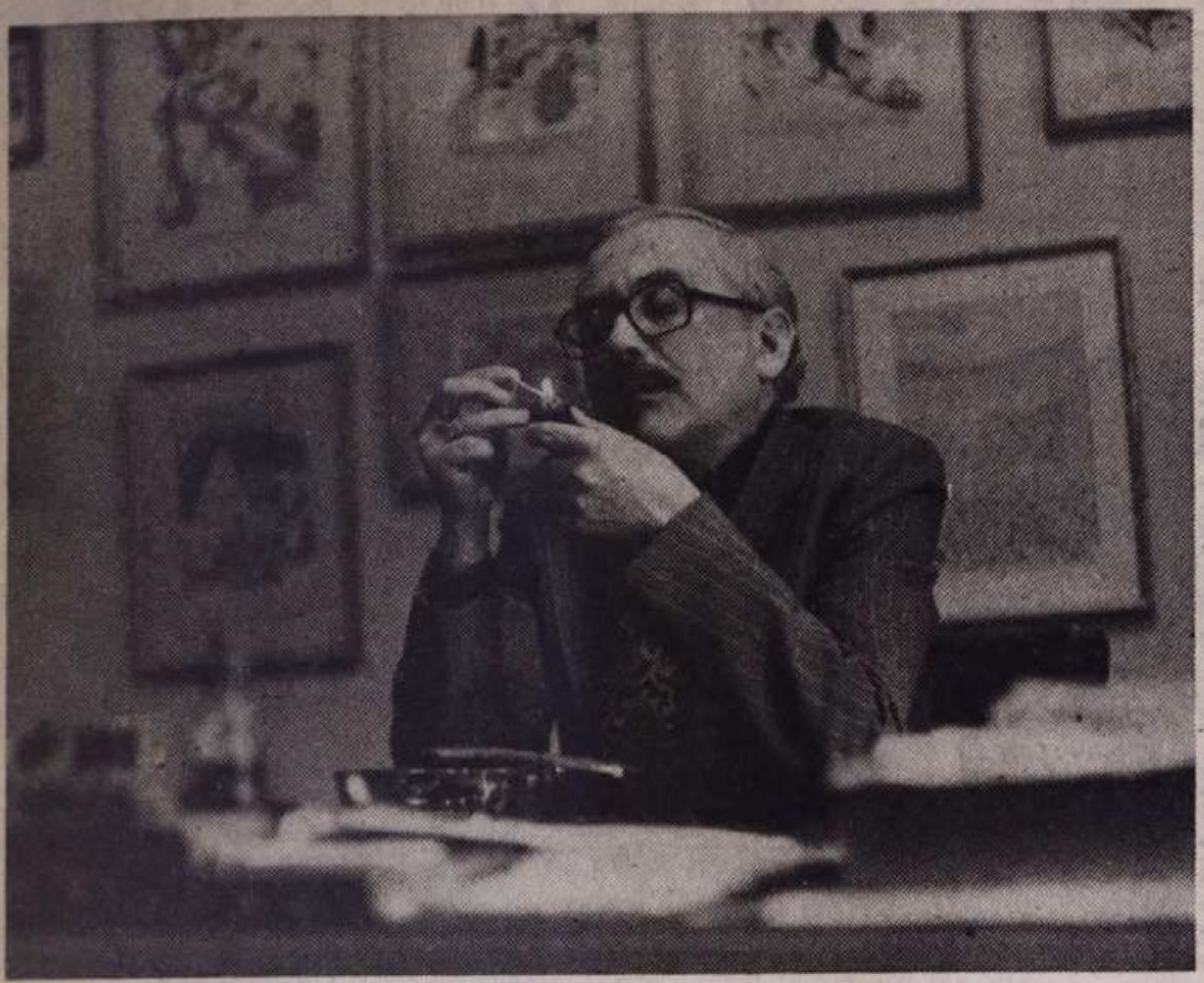
Dézsy Zoltán

KISZOLGÁLTATÁS

– És a főnök kéri, hogy legközelebb január 1-től december 31-ig szíveskedjen itthon tartózkodni.

Más most...

Egy humorista megint átszerződött...

Biztos, hogy van ott egy vicclap vagy kabaré, hiszen a nevetés az az üdvösség egyik formája és ki képzelhet el örök boldogságot humor nélkül?

Talán várta is már a közönség. Hogy kilépjen a mikrofon elé és az örökös lámpaláztól reszkető kézzel, szájjal, papírral felolvassa azt a falrengetőt a Feiertag lányokról. Vagy, hogy csatlakozzék a legkedvesebb jó barátihoz, az elválaszthatatlan partnerhez és végre megint egymás szavába vágva vezessék elő a most már jaj de halhatatlan blődlit:

– Szervusz Sömögyi!

– Szervusz Mikös...

Lehetséges, hogy elő is jegyezte magának. Mert mindent előjegyzett a kis naptárában apró régies gyöngybetűkkel és mindig, mindig egészen új töltőtollal, a jelenései, fellépései közé. Csütörtökön Szolnok, pénteken Hajdúhadháza, szombaton Balatonederics, vasárnap Gyöngyös és hétfőn...

Hétfőn...

– Túlvilág? – mondaná fanyar kis mosollyal. – Hogyne, hogyne, ott is játsztam már.

Újabb humoristával bővült tehát a Túlsó Part szerzői gárdája. A lista, mégha nem is a távoli múltba tekintünk vissza, didergetően parádés. Ösz Ferenc, Komlós János, Palásti László, Földes György, Királyhegyi Pál, Somogyi Pál, Tormai László, Tardos Péter, Szegő Gizi, Sós András, Mikes György...

Csúnyán itt hagytatok, gyerekek, már alig maradtunk, régiek, vasderesek. És most elszoruló szívvel, zsibbadtan nézünk egymásra. Félünk. Hát tényleg, ennyire veszélyes szakma a mienk? Abba, hogy az ember nap mint nap kis bolondságokon töri a fejét, hogy igyekszik mosolyt csiholni, hogy megpróbál – uram bocsá' – itt-ott picikét segíteni... abba bele kell halni?

Miért van ez?

A világ teszi? Ilyen az élet? A kor?

Oh, a kor, a kor...

Mikes György 1951-ben lett a Ludas Matyi munkatársa. Apró emberke, fürkésző szemmel, hatalmas svájcisapkában, roppant pipával, csöpp bajuszkával. 1951-ben. Az évszám fontos. 1951-ben humort írni, úgy, hogy mindenkinek tessék, az átkozottul nehéz dolog volt. Akár a súlyemelőé. Vagy belerokkan, vagy világrekordot ér el. Mikes György harmincöt esztendeig tartotta a magasban a könnyű műfaj mázsás súlyzóját. Harmincöt év – az kereken ezernyolcszáz dupla a Hungáriában, háromezer-hatszáz oldalnyi apróbetűs kézirat, egy élet. Egy világbajnok élete.

Most meg hír lett belőle.

Csúnya, rövid, szomorú hír. Gyászkeretes. Ő már nem olvashatta, nem is hallhatta. Pedig...

Halló, Gyuri, egy percre még, ez tetszett volna Neked...

Amikor Kertész Zsuzsa hétfőn este a televízióban bemondta ezt a szörnyűséget, utána az időjárásjelentést már nem is tudta igazán végigolvasni. A tartós napsütésnél elcsuklott a hangja. És rögtön utána telefonok is jöttek. Hogy ugye nem igaz? És mikor? És miért? És hogyan? És minek?

Gyuri, szerettek Téged.

Hogy ezt előbb is a tudomásodra hozhatták volna? Istenem, Te is tudod, mi már ilyen hátralékos ország vagyunk. De ugye, azért sejtetted?

Egyébként holnap is lesz időjárás. Enyhe északnyugati szél várható és tartós... Gyuri... napsütés...

És ami a legnagyobb igazságtalanság – a Ludas Matyi a jövő héten is megjelenik...

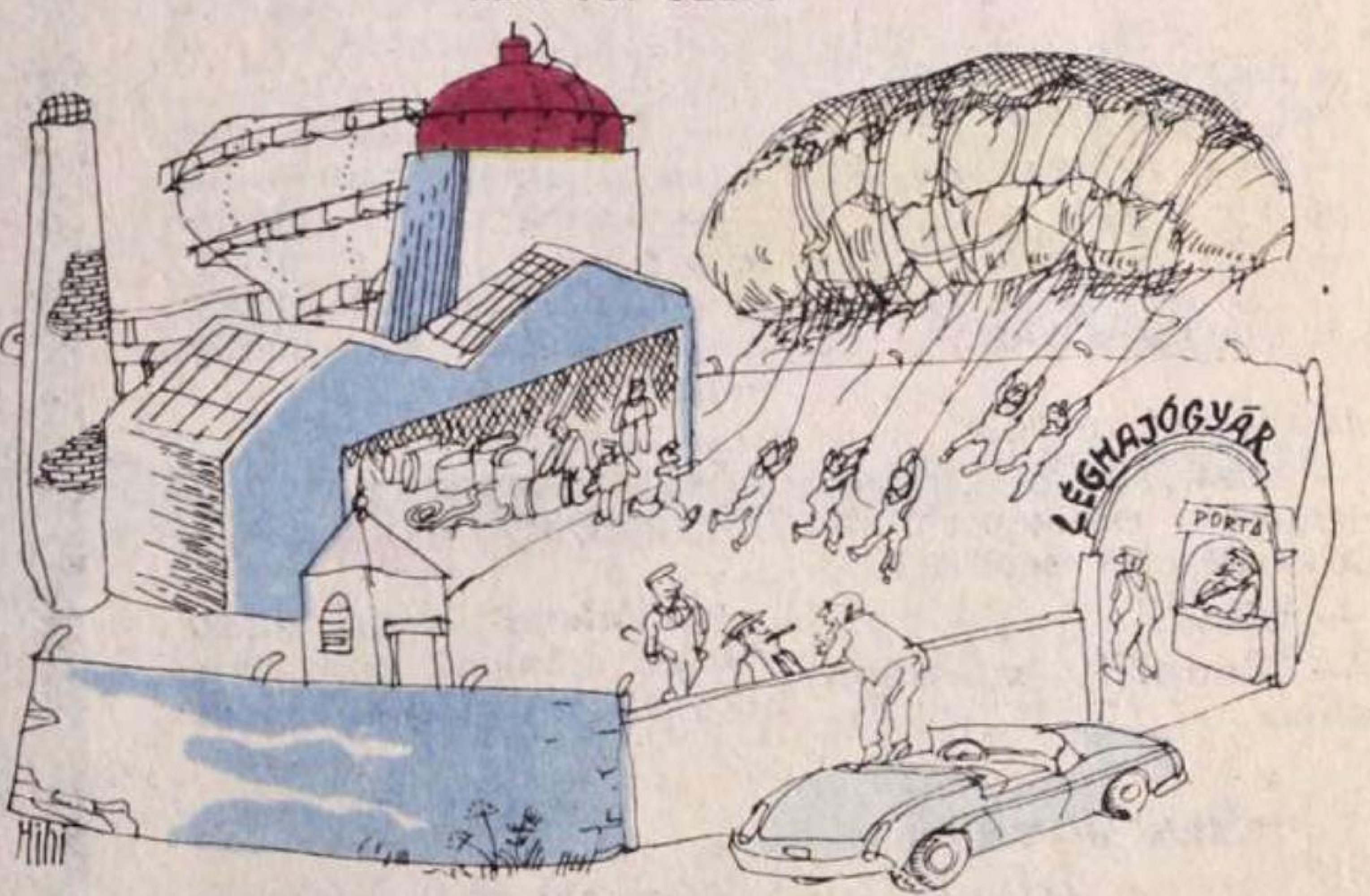

– Mi történt magával?
– Kint voltam a Forma 1 pályán.

– Az az átkos kapitalizmusban volt, papa, amikor maguk kiharcolták a nyolcórás munkaidőt!

ELAVULT ÜZEM

– Nem engedhetitek csak úgy szélnek az embereket!

– Kíváncsi vagyok, milyen most. Állítólag kiadták szerződésbe!!!

ELLENDRUKKER

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Az istállómester kelteget a tűznyelőt:

— Ébredj, ég a cirkusz!!!

— Kösz, hogy rám gondoltál — mondja félálomban a tűznyelő —, de már vacsoráztam . . .

SZILÁNKOK

MÚLT

— Engem a múltam kötelez.

— Mire?

— Hogy eltitkoljam . . .

KRIMISZERZŐ

— Maga a saját krimijét olvassa ilyen izgatottan?

— Igen, elfelejtettem, ki a gyilkos.

MEGOLDÁS

Brahovácz mondja:

— Tudja, hogy lehetne jelentősen csökkenteni a közlekedési baleseteket?

— Hogy?

— Mindenki maradjon otthon.

ILYEN IS VAN

— Én nagyon féltékeny természetű vagyok. De sajnos, nincs kire.

FÉLREÉRTETT ÜZEMI DEMOKRÁCIA

— Leesne a gyűrű az igazgatóm kezéről, ha előre köszönne nekem? — kérdezte dühösen a tizenhét éves ipari tanuló.

FIGYELMEZTETÉS

Nem árt alaposan utánanézni annak, aki az éjszakai mulatóhelyen feltűnően nem költekezik. Lehetséges, hogy egy körmönfont, ravasz sikkasztóval van dolgunk.

RECEPT

A tehetségtelenséget szorgalommal, alapos gyakorlással fokozni lehet.

SZEMTELENSÉG

— Jó napot. Én a végrehajtó vagyok.

— Jó, hogy jött. Adjon egy százast elsejéig.

TATAROZÁS

— Hogyan készült el ilyen hamar ennek a gyógyszertárnak a tatarozása?

— Az építők azt hitték, hogy italboltként nyílik meg.

MUNKAKÖZVETÍTŐBEN

— Valami olyan állást tessék ajánlani, amit nem vagyok hajlandó elfogadni.

IRÁNYTŰ

Van, aki csak azért vesz iránytűt, nehogy helyes irányban induljon.

PESSZIMISTA

— A mai rossz napomat holnap még visszasírom.

ABSZOLÚT IRIGY

— Kitűnő ez a tévéműsor. Kár, hogy más is nézheti.

AGGLEGÉNY

— Már kétszer csalódtam az agglegénységemben, de szeretem és kitartok mellette.

Galambos Szilveszter

JÚNIUS

FÜLÖP GYÖRGY:

Köszöntsük egymást gyerekek

16 HÉTFŐ Jusztin	Badibildingre jár Jusztin, kabát reped a nagy muszklin. Jöhet tömeg, ő egyszuszra rugaszkodik fel a buszra.
17 KEDD Laura, Alida	Laura, költőnk szívszerelme . . . Néki verselt e nagy elme. Ma inkább a pénz a döntő s Laura lett a legjobb költő.
18 SZERDA Arnold, Levente	Kezes gyanánt neved Arnold, nehogy csakúgy odakarmold! Bizalmat az kaphat csupán, ki téged nem csaphat kupán.
19 CSÜTÖRTÖK Gyárfás	Együttérzek veled, Gyárfás, mert bár teher a rímgyártás, a te terhed nagyobb lehet: cipelni egy ilyen nevet.
20 PÉNTEK Rafael	Rafael sok szépet festett, benne zseni öltött testet. Ma sok kókler pingál . . . persze lehet absztrakt, ha van mersze.
21 SZOMBAT Alajos	Szülőt rémít az Alajos, ha a feje zöldtarajos. Lilagatyás mammutpipi . . . Köznyelven punk, avagy hippi.
22 VASÁRNAP Paulina	Forog a föld Paulinával, boldog az új diplomával. Őt már Pestről – tudd meg szaki, – hat ökör se vontatja ki!

NYÁRI MULATSÁGOK

Balatonborzadályon akkor már évek óta tartott a virágzás, a várossá nyilvánított községnek nemcsak mozija és eszpresszója, de önálló nyilvános utcai illemhelye is volt — igaz, ez utóbbi, megfelelően képzett kezelő személyzet hiányában nem üzemelt.

— Magára valamit is adó város nem lehet meg nyári játékok nélkül — jelentette ki a városka okosabbja. — Már alig van helység az országban, ahol ne lennének várjátékok, romokra építkező színházi előadások, meg ilyesmi.

Többen, főként a hitetlenkedők és a tamáskodók, felkapták a fejüket.

— Nálunk nincs vár! — mondta rezignáltan egy kevésbé elvakult lokálpatrióta. Ő volt az a kishitű, aki annak idején nagynehezen lebeszélte a borzadályiakat arról, hogy siklót létesítsenek a tanácsháza és az Áfész központja között.

— Majd lesz! — adta ki a jelszót Balatonborzadály vezetése, és e kijelentés később beírta magát a városka történetébe. Sőt, még az anekdotakincsben is helyet kapott, mégpedig egyenesen a népi szólások között: ha egy balatonborzadályi bármire is azt mondta, hogy nincs, elég volt neki annyit mondani, hogy: majd lesz, és az illető máris attól koldult!

Sajátos módon a helyi népművelőt bízták meg azzal a nemes feladattal, hogy kutassa fel Balatonborzadály történelmi régmúltjában a várra emlékeztető kinövéseket. A fiatal, de még lelkes szakember nagy lendülettel látott munkához, ám minden jóakarata ellenére mindössze egy vakondtúrást sikerült a levéltárakban fellelnie, azt is egy bizonyos Búvár Kund ásta, az ellenséges hajók megtorpedózása céljából. (Később azonban rájött, jobban jár, ha inkább a vizeken vitézkedik!)

Elkeseredésről azonban szó sem lehetett.

— Ha nincs vár, majd lesz helyette más! — mondta a város okosabbja, s ezt rendeletben is rögzítették. — Zenés játékokra van szükségük a borzadályiaknak!

Rövidesen azonban kiderült, hogy a városi költségvetés nem engedheti meg magának a zenés játékokat, így hát maradtak a prózánál. Vár ugyan továbbra sem akadt, de ez senkinek nem szegte a kedvét.

— Valami majd csak lesz! — aktualizálták a régi borzadályi mondást azok, akiknek ehhez volt kedvük.

A fiatal, de időközben kopaszodásnak indult népművelőnek ekkor hirtelen ötlete támadt.

— Ha nincs vár, nincs vár! — mondta. — Ez nem lehet mentsvár a tunyaság, a semmittevés számára. Lesz majd árok!

— Árok? — kérdezte Balatonborzadály okosabbja, a város vezetését is beleértve.

— Árokjátékokat rendezünk — mondta a népművelő.

Amikor előléptették művelődési ház igazgatóvá — a Műv. Házat a következő ötéves tervben készültek felépíteni! — így folytatta:

— Árok mindenhol van. Ahol pedig árok van, ott játék is van — mondta, és felemelte a mutatóujját. — Vitézek, mi lehet szebb dolog az árkoknál? — tette hozzá egy korabeli verselő modorában.

Ahol a baj, közel a segítség; szerencsére rövid úton sikerült előbányászni a borzadályi történelemből egy nyolcadik századból keltezett oratóriumjátékot. Igaz, a darabot kicsit át kellett igazítani, mert sehol nem volt utalás benne a géemkákra, meg hazánk fejlett idegenforgalmára, de ez nem volt lehetetlen feladat: ezt a munkát a tanácselnök nagyobbik lánya némi térítés ellenében el is végezte. (A verseket maga a Műv. Ház igazgató költötte.)

Sokáig úgy tetszett, a helyszín kiválasztásával lesznek gondok, de azután ez is megoldódott. A város határában találtak egy csatornázásból visszamaradt, mintegy félméternyi mély árkot, s egy szép júniusi napon végül is ott adták elő a helyi amatőrök közreműködésével a Borzadályi ballada című korabeli játékot, ahogyan a címlapon írták: koránkelőknek és felkelőknek, valamint más dolgos népeknek okulatására.

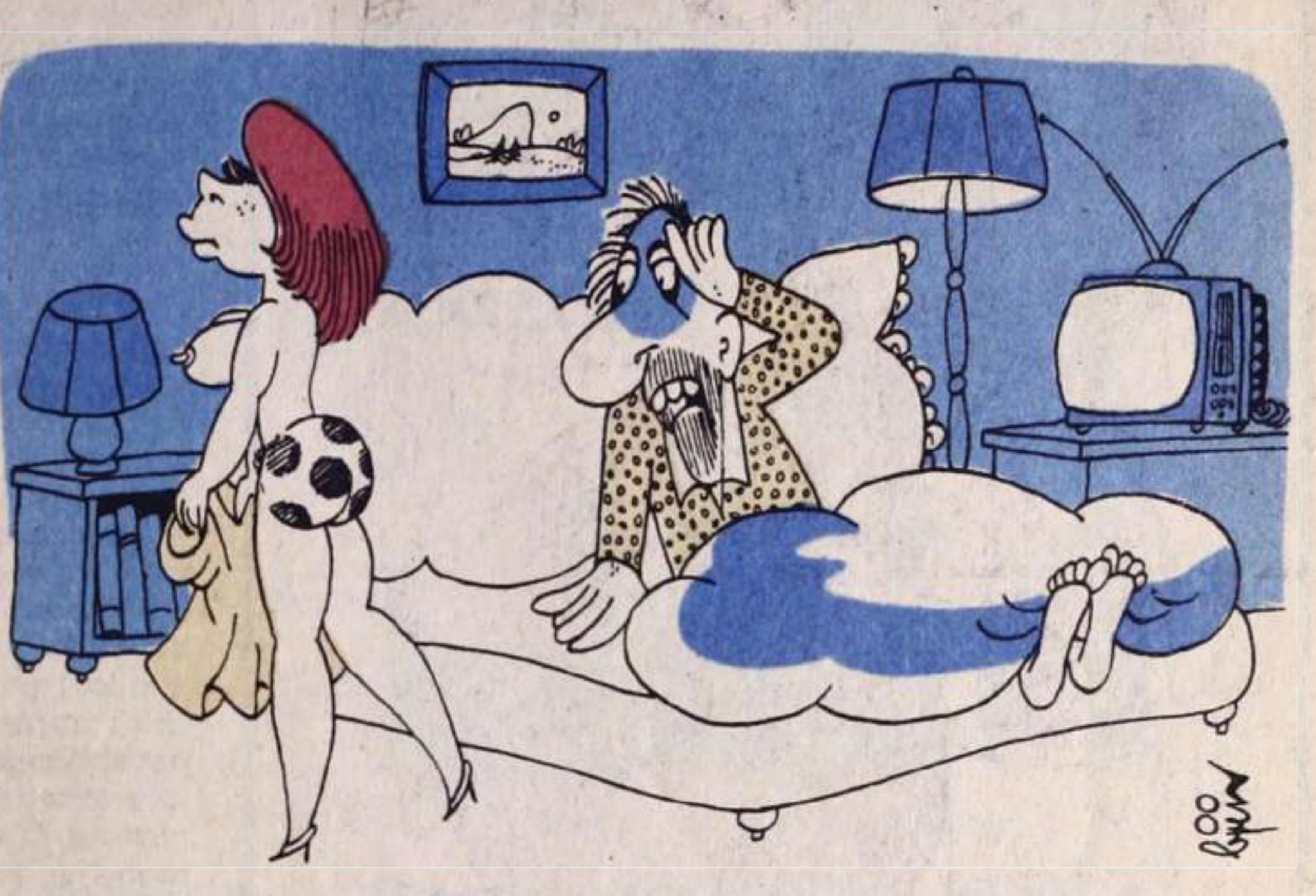
A nézők — több mint ötvenen voltak dologidőben! — élvezték az előadást. Még az árokból szivárgó gázszag sem zavarta őket, sőt, némelyek örültek is neki.

— Ha a szimatom nem csal, hamarosan a mi városunkba is bevezetik a gázt! — jelentette ki egy sokat megélt öreg néző.

Föld S. Péter

– Leugrom a fodrásznőmhöz, mert a rádió bemondta, hogy magas rangú vendég érkezik hozzánk.

– Azt hiszem, igazad van, anyukám, tényleg túl sok focit nézek mostanában…

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Két sétáló felnőtt beszélget a Városligetben.

— Felháborító, ezek a gyerekek itt pénzben kártyáznak, és a felnőttek szó nélkül mennek el mellettük! — méltatlankodik az egyik.

— Jól teszik — feleli a másik. — Én tegnap néhány percre megálltam, és egy ötvenest rögtön elnyertek tőlem!

VÉGSŐ REMÉNY

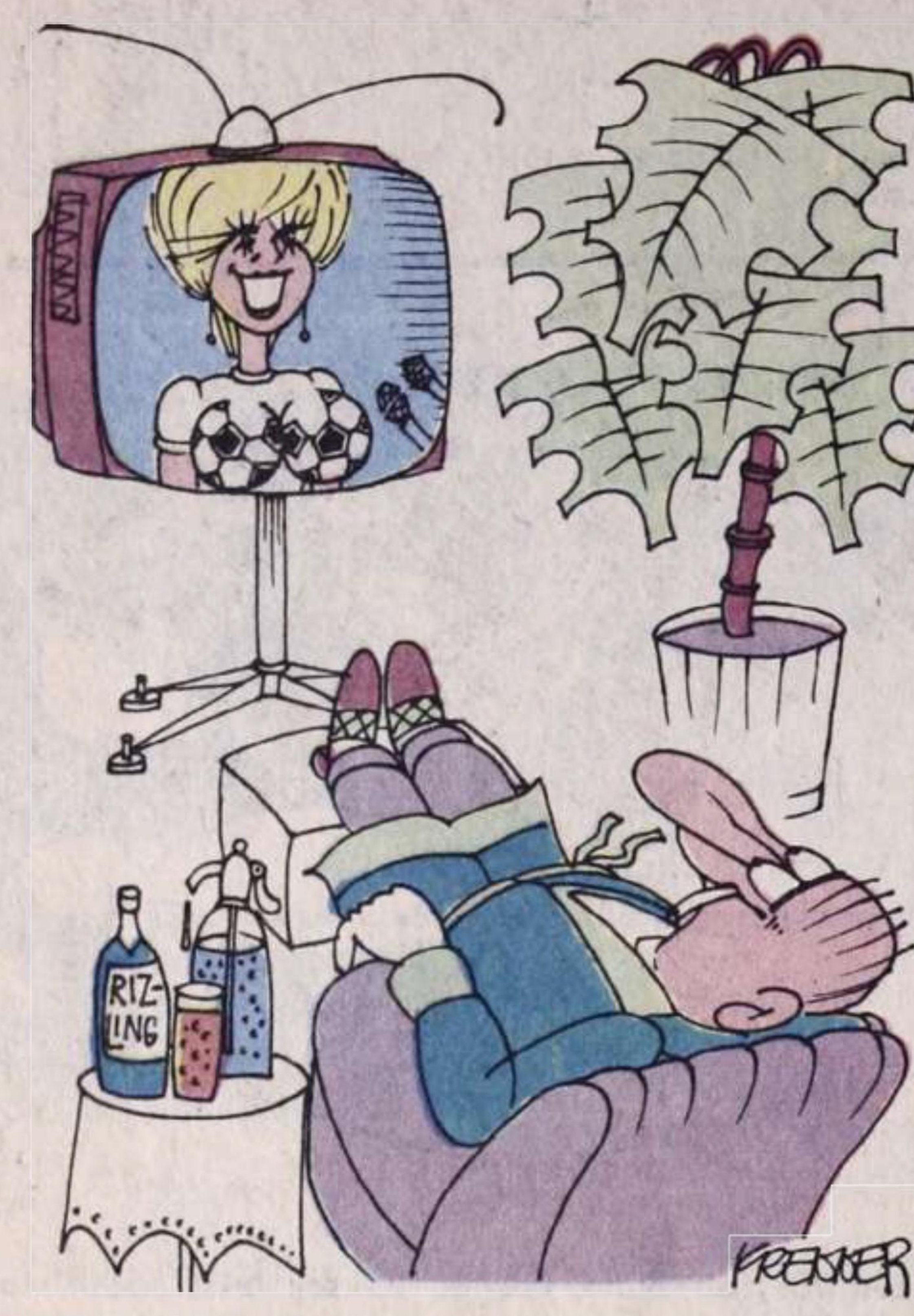

– Beküldtem egy verset, hátha a villanyújságba beteszik!

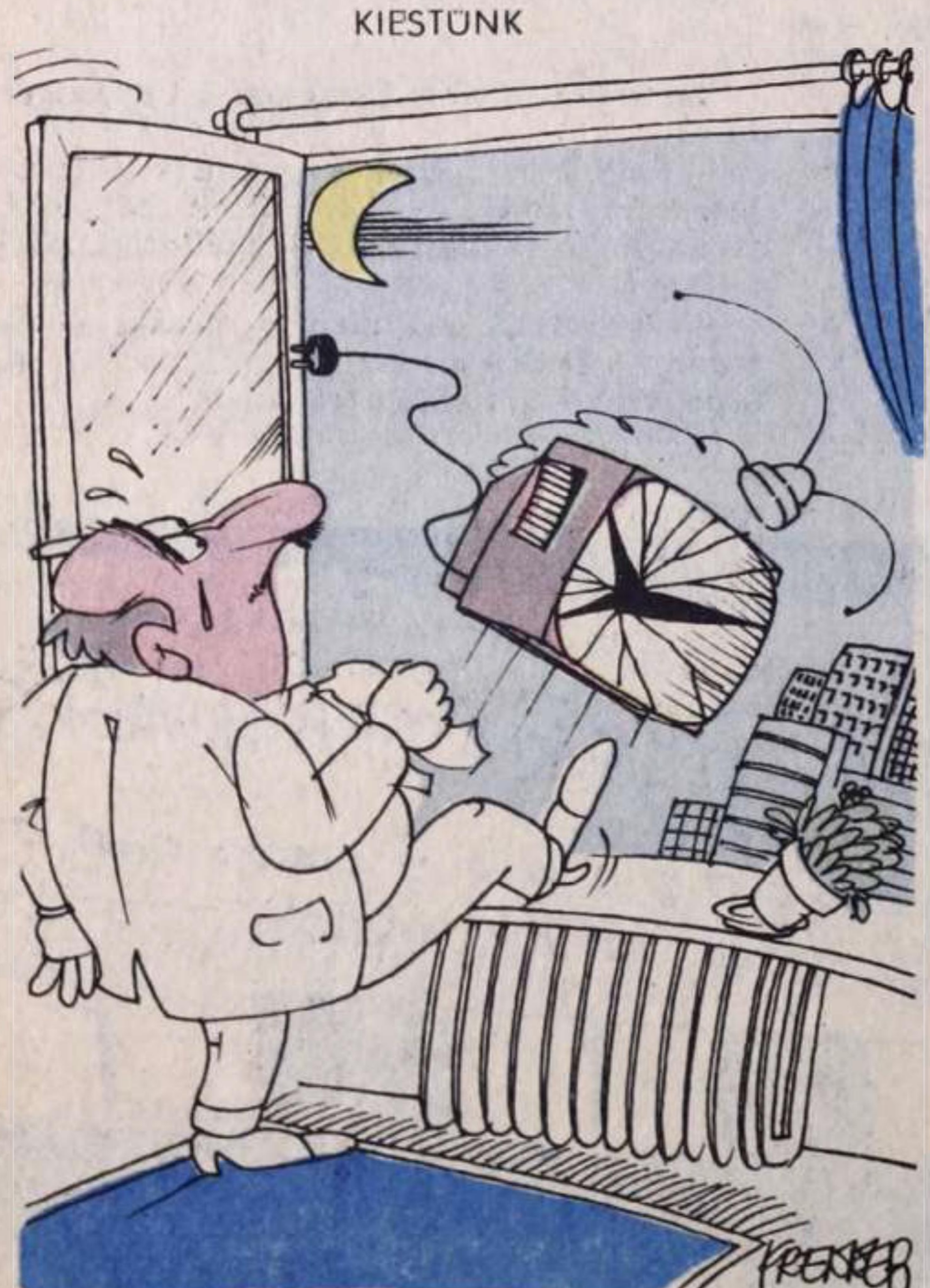
Szavazott már a Bádog Antennára?

KRENNER:

KAPCSOLJUK MEXIKÓT!

KIESTÜNK

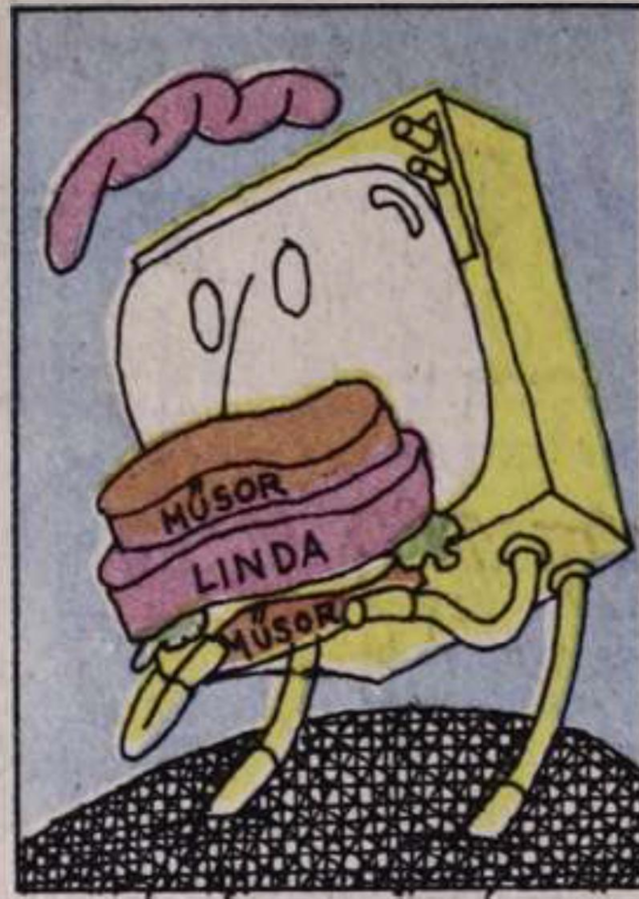

MESTERSÉGES TÁPLÁLÁS

. . . és ezt a Knézy Jenő kedvéért . . .

SZENDVICSEK

Most már tudom, szerkesztő úr, miért kedvelem én a tévét. Mert olyan, mint a feleségem. Ez akkor jutott eszembe, amikor a szokásos maratóni Mundial-nézésre készülődvén, hitvesem halomnyi szendvicset készített, s a kettévágott zsemlékbe váltva rakott hol sonkát, hol pedig parizert. Ilyen háziasszonyi gondjai vannak manapság a tévéseknek: mit rakjanak két meccs közé? Ha csak tíz perc a köztes idő, akkor egyszerű: egy hajszálvékony szeletnyi reklám, némi hírekkel fűszerezve, kész, oda más be nem fér, még egy Híradó sem, pedig anélkül percekig sem lehetünk immár. Van már ugye nulladik is szombatonként (szomszédom Szabó, aki mindig kötekedik, azt mondja, fölösleges, mert a múlt héten is nézte, de a délutáni Híradó egyetlen olyan hírt nem adott, ami nélkül estig ne bírtuk volna ki), van már Híradó A hétben, volt már vasárnap délben, állítólag még a Híradóban is lesz Híradó hamarosan... Nehezebb a feladat, amikor bő kétórás időközt kell kitölteni. Hogy a hasonlatomnál maradjak, nekem a Smic, Smac, Smoc sonkászsemle volt, igen-csak ízlett, mondhatnám (bocsánat!) smackolt. Van ekörül némi vitám édes nejemmel, de neki már az Egy férfi és egy nő sem tetszett így, felmelegítve. Pedig mindkettő nagyon jó film.

— Vékony lüszterkabátban vacog a vándor az úton, télvízi időben. Egy szembejövő megkérdezi: nem vékony ez a kabát? A kabát az jó, mondja vándorunk, csak az idő nem jó hozzá...

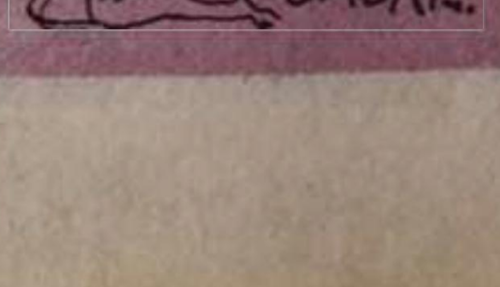
— Hogy az ilyen filmekre nem jár jó idő mostanság, mert a tiszta, egyszerű emberi érzések nem divatosak, nem hordják őket — ugye, ezt akarta mondani? Értem én a csíziót, kitanultam a képes beszédet, mióta a tévéből kultúrálódom. Nincs az a szimbólum amit könnyű kézzel fel ne fejtenék, mint a szabó a fércet. Kérem én még a Szurkolók című akármicsoda nézésekor is rögvest rájöttem, hogy itt ugyan a fociról beszélnek, de közben egészen másról van szó, a magyar mentalitásról, meg ilyesmiről. Csak cselből, megtévesztésből adták neki ezt a címet, s mókából mutatták be éppen Mundial-közben. Ilyen móka volt az is, hogy még a jövő hét műsorát is egy focista ajánlgatta, meg az is, hogy a Hírháttér is a focival foglalkozott, egy pszichológus fejtegette a szovjetektől elszenvedett vereség lélektani okait. Feleségem azt mondta, hogy ő ettől nem lett okosabb. De én igen. Amikor a meccs másnapján megkérdeztem Szabótól, mi lehetett a hatnullás fiúkkal, szomszédom annyit mondott kurtán: tudja a fene. A Hírháttér után rájöttem, hogy Szabó is pszichológus, csak nem tudja magát olyan szépen kifejezni... Szóval szerintem nem véletlenül szorították be a Szurkolókat két zsemle, akarom mondani: két közvetítés közé, a szerkesztői szándék tettenérhető. Dicsérendő is lehetne, ha a darab — Szilágyi és Avar urak minden igyekezete ellenére — nem bizonyult volna parizernek. Nem akarom megsérteni az általam nagyrabecsült húsipari terméket, de néha bizony nagyon íztelen, fűszerezetlen. És nem akarom megsérteni az említett tévéipari terméket sem, de ha már a tömegtáplálkozási hasonlatoknál tartunk, nekem gyermekkorom viccét juttatja eszembe: mi a proletárszendvics? Két üres kenyér közt egy harmadik.

— Mókásak és meghökkentőek a hasonlatai. De lehet ebben a szendvicsszerkesztésben valami. Talán az sem véletlen, hogy Zichy Mihály Mentőcsónak című festményét éppen két magyar film, a Linda és az Isten őszi csillaga közé rakták be...

Radványi Barna

Japán étterem nyílt Budapesten

ÉL-JEN!

Anya és esküvő előtt álló leánya beszélgetnek.

— Jól jegyezd meg: a férjjel soha nem kell vitatkozni.

— Hanem mit tegyek?

— Legjobb rögtön elkezdeni a sírást.

Osztrák szemetet szállítanak Mosonmagyaróvárra

SZEMÉTPÉNZNEK NINCS SZAGA?

BAKI BAKI-HÁTÁN

„Mindjárt megtetszettek” az Élet és Irodalom glosszaírójának a tévében látott osztrák parasztok, *„ahogy fölvonultak a határ mentén és összetolták traktoraikat”*. Nem is szólva a csendőrökről: *„A csendőrök talán még a parasztoknál is jobban megtetszettek... nem nyúltak derékszíjuk felé, nem emeltek ki senkit a felvonulók menetéből... Európában éreztem magam...”*

Az igazán csekélység, hogy felvonulókat nem is lehetett volna kiemelni a menetből, felvonulók és menet híján. A baj az, ami e fenenagy európaiság mögött van, tudniillik, hogy Burgenlandnak csak a jobboldali Néppártot támogató parasztjai csinálták a nickelsdorfi határzárat, mégpedig a baloldali, szocialista kormány ellen. Az időpontot is úgy választották meg, hogy a szocialista kormányzat ne mozgósíthassa a csendőröket ellenük, nehogy elnökjelöltjük, dr. Kurt Steyrer emiatt szavazatokat veszítsen ellenfele, a néppárti Waldheim ellenében.

Ha eltekinthettem volna a fönti „apróságtól”, a burgenlandi parasztok nekem is tetszettek volna. Sőt, a csendőrök is.

●

Népszabadság: „Szeretnénk remélni, hogy vannak ott olyanok is, akik a fejüket használják és számot vetnek az *esetleges Szíria* elleni támadás következményeivel.”

Én meg azt szeretném remélni, hogy a támadás az esetleges, nem pedig Szíria.

●

Dr. Merényi László cikkéből (Magyar Nemzet): „1936-ban *ünnepelte* az ország Berzsenyi Dániel *halálának* centenáriumát.”

Halál alkalmából a mi országunk nem szokott ünnepelni. Megülheti azt a centenáriumot, avagy megemlékezhet róla, esetleg a költőről a centenárium alkalmából, no de ünnepelni...?!

A következő mondat sem szerencsésebb: *„A százéves évforduló alkalmából...”*

Vajon tarthat-e egy évforduló száz évig? Én inkább *századik* évfordulót írtam volna.

●

Tekintélyes Elvtárs tévényilatkozatából: *„A prioritásoknak elsőbbséget kell adni.”*

Hm. Hát íróasztalt, azt kinek?

●

„*McDonalds-féle* hamburger”-ről olvasok a Magyar Hírlapban

Ha emlékezetem nem csal, a szerző az Egyesült Államokban is járatos, így hát tudnia kéne, hogy a név végi es-betű már eleve birtokos rag: McDonaldé. Vagy ahogy mi mondjuk: McDonald-*féle*. Tehát a „McDonalds-féle” nem egyéb, mint McDonald-féle-féle.

Hasonló jelenséggel másutt is találkozhatunk. *„Campingtáborok”* — olvasható például Dobai Péter egyik versében.

A költemény a Lifeélet andés Literatureirodalomban jelent meg.

●

Egyre-másra olvasom a Magyar Nemzetben országok, városok és földrészek kisbetűvel írt nevét. Ilyesmiket: ázsia, london stb.

Ez a ragály is terjed. Legutóbb Vámos Miklós egyik, mellesleg kitűnő cikkében olvasom: „a rokonoknak *amerikába*”.

Ázsia, London és Amerika egyaránt vigasztalódhat: valaha Nemecsek Ernőt is csupa kisbetűvel írták.

●

Kedves olvasóim némelyike figyelmeztet: helyes megrónom a Magyar Hírlap cikkíróját, aki szerint a jéghegyeknek egy *hetede* látszik ki a vízből, de nem volt helyes helyesbítésem sem, mert a jéghegyeknek nem egy *ötöde* látszik ki, amint azt írtam, hanem egy *kilencedük*.

Nos, csakugyan: egy kilencedről tanultam valaha magam is, de nem tehetek róla: a nagy hírű Larousse-enciklopédiában egy *ötöd* áll. (Ki. A vízből.) És ezzel még nem vagyunk kint a vízből, mert eszerint *1.* vagy a Larousse és a Magyar Hírlap téved; *2.* vagy a Larousse és hazai tankönyveink tévednek; 3. vagy a Magyar Hírlap és hazai tankönyveink.

Minél fogva is a Magyar Hírlapot ünnepélyesen meg kell követnem: ha az igazságot nem találta is el, mindenesetre ő képviselte az arany középutat.

●

A tévé sportközvetítései majdnem mindig gyönyörűséggel tölthetik el a bakigyűjtő szívét-lelkét. Az alább következő szövegek kiváltképp. S még csak nem is hónapok termékei: egyazon verseny alkalmával volt szerencsénk hallhatni őket. Íme:

1. „Megvívják összecsapásukat.”

2. „Iksz tíz dekagrammal könnyebb hozzá képest.”

3. „Óriási bombaerőben van.” (Figyeljünk a gondos árnyalásra: nem picike bombaerőben, nem is közepesben.)

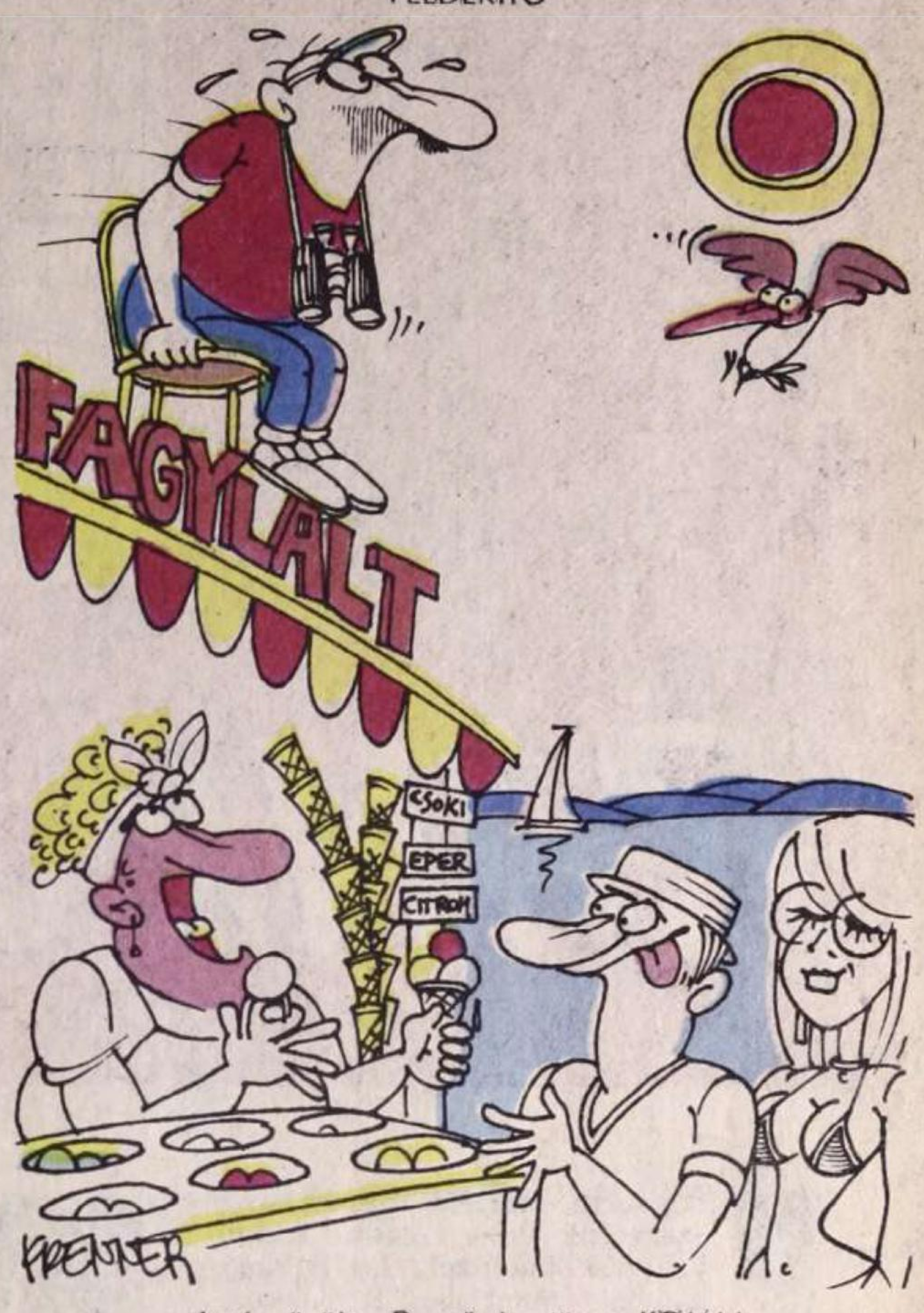
No de a legszebb mondat, mely a riporter lírai vénájából is fölvillant valamit:

4. „Egy felkiáltójel indult el bennem is.”

Bennem inkább egy kérdőjel indulna el. De visszatartom.

Timár György

FELDERÍTŐ

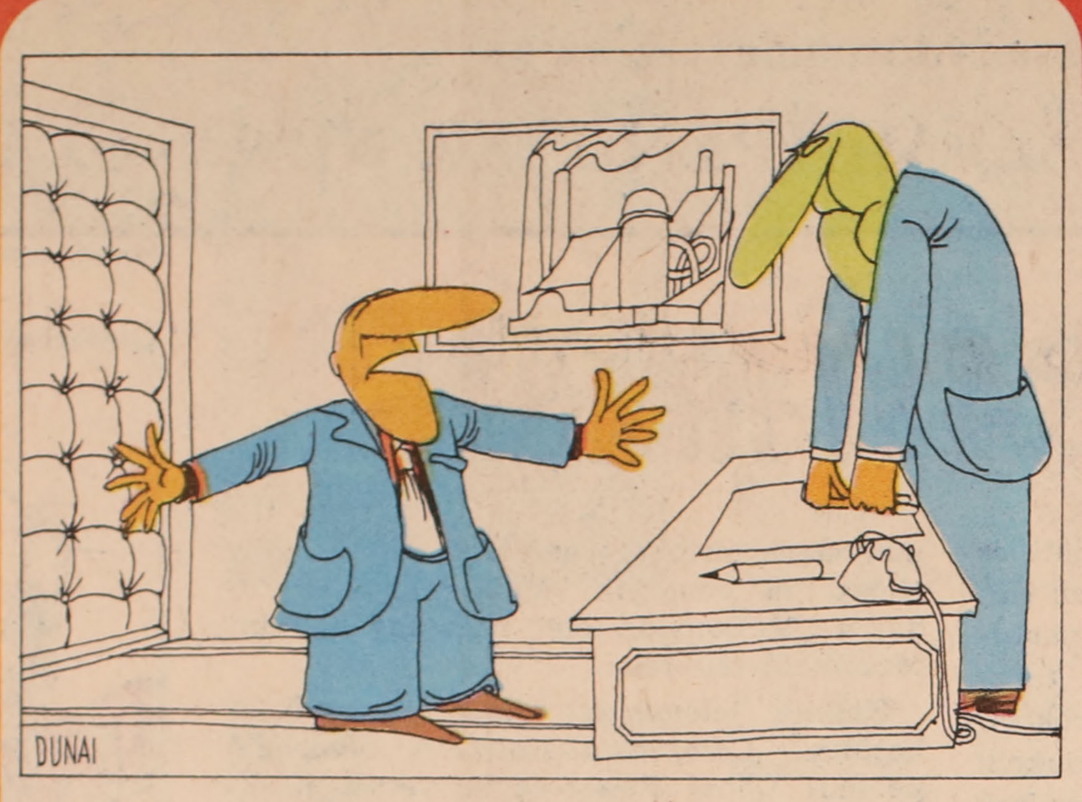
– Aztán üvölts, Dezső, ha jön a KÖJÁL!

— Mondja, még senkinek sem olvasta fel az elbeszélő költeményét?
— Még senkinek.
— Akkor miért van az a véraláfutás a szeme alatt?

– Szóval magának nem tetszenek a képregények?

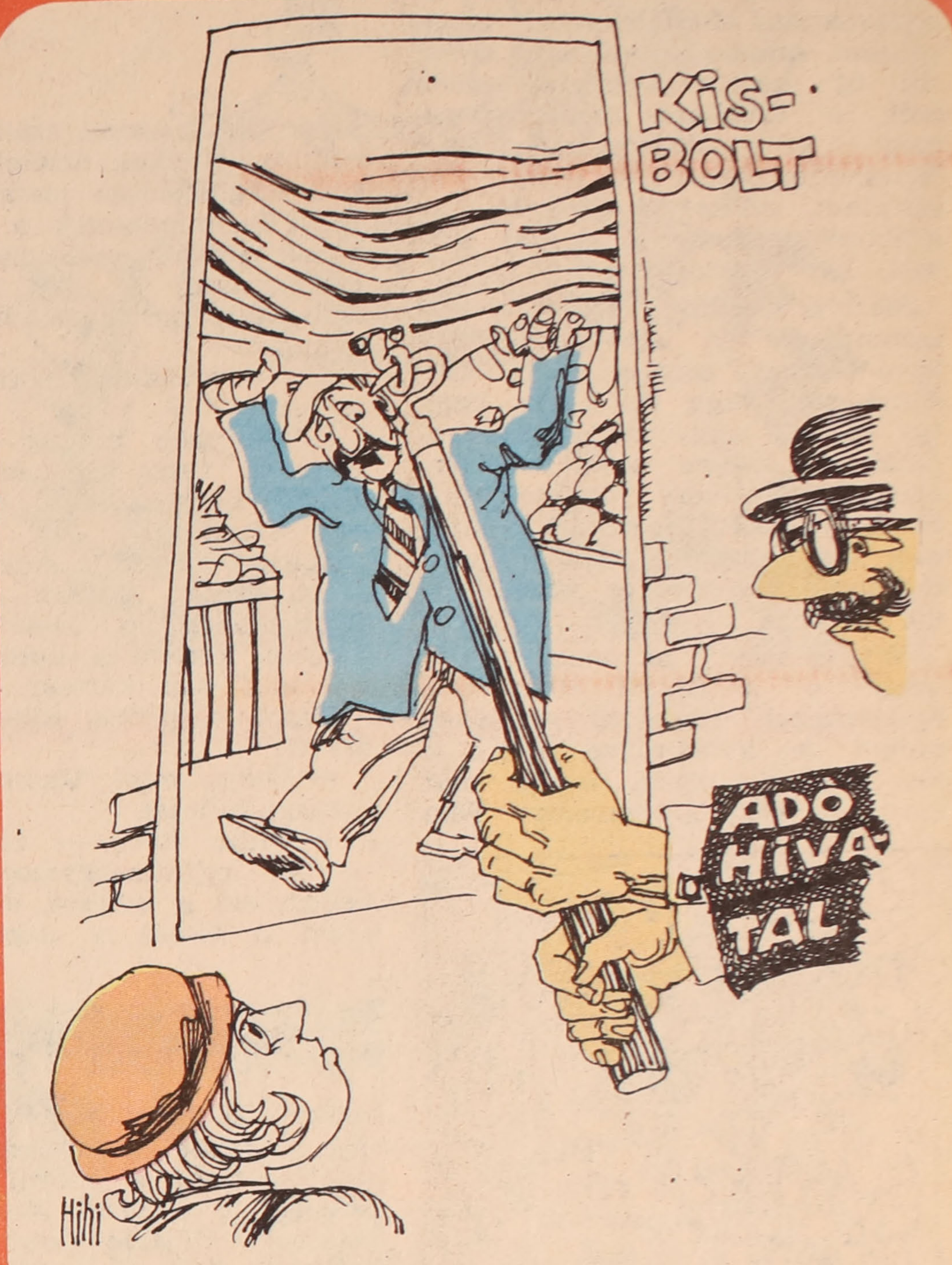
– De hát, főnök, már a rudat is ellopták!

ÜZLETI TÁRGYALÁS '86

– Már nem alkoholisták, hanem társadalmi méretű probléma vagyunk!

– Sajnos, ma korábban zárunk, asszonyom . . .

RÁNK JÁR A RÚD

SÍRVAVIGADÓ

Világszerte elterjedt rólunk, hogy szeretünk sírva vigadni. Akkor vagyunk boldogok, ha boldogtalanok lehetünk. Ez akkora marhaság, hogy az ember hajlamos azt hinni az egészet magunk találtuk ki, magunk terjesztjük. Tudnillik annyi rúd járt erre a kis országra, amenynyi öt nagynak is sok lett volna. Hát legalább mások higgyék, hogy élvezzük. Inkább bolondnak nézzen a világ, mint nyámnyilának. Vagy akár teszetoszának. He?

Az elmélet tetszetős, de messze nem igaz. Mert a legdévajabb mulatónótáinkban is annyi a bőgnivaló, hogy egy kőszívű énekes is bízvást kiléphet a medréből.

Tessék zsebkendőket készíteni, mert példákat sorolunk. Azt mondja:

Tizenhárom rőfből van az én gatyám
Tizenhárom éjjel varrta a babám . . .

Meg kell a szívnek szakadni. A hatékonyság emelését és a munkafolyamat gyorsítását hirdetjük és akkor tizenhárom rőföt szánunk egyetlen gatyára. Fejlett ipari országokban már sikerült egyetlen rőfből tizenhárom kapitalista gatyát kihozni és egyetlen tőkés baba egyetlen éjjel tizenhárom exportképes gatyát is megvarr. Hát csoda, hogy nem tudunk lépést tartani? Hát csoda, ha az egykor világhíres magyar gatya már a kutyának sem kell? Magyar anyák, meddig tűritek még ezt? Magyar atyák, ne szégyelljétek könnyűiteket!

Másik példa.

Két szép lány volt a faluban
Csak kettő, csak kettő!

Igaz, falvaink lélekszáma fokozatosan csökkenő tendenciát mutat. Ám az ivarérett lakosság arányát figyelembe véve falvanként két szép lány akkor is lehangolóan kevés. Vagyis, miként a költő mondta: „Óh, más magyar lány mennyköve villogott . . ." A magyarázat kézenfekvő. A tudományos felismerésekre még mindig fityfyet hányunk, fél fülünket sem kockáztatjuk meg dr. Czeizel Endre genetikai anomáliáinak befogadására. Házasodunk übtre, nemzünk, sőt, szülünk szíre-szóra, s az eredmény riasztó. Ha nem fordul meg ez a tendencia, hamarosan csak egy szép lány lesz a faluban, aztán egy fél szép lány, negyed szép lány s a végén kénytelenek leszünk Frankenstein fiára ruházni az Ország Szépének hajdan büszke címét. Hát nem kell itt a könnyek tavába fulladni?

És ez még mindig semmi. A szép rész most jön.

Hármat tojt már a fürjecske
Fürj, fürj, fürjecske.
Rendem apró-cseprő bokor
Ráró rekettye . . .

Hogy a fürjecske tojik, az bizonyos fokig még pozitívumnak tekinthető. A fürtojás számos menő kozmetikum alapanyaga dollárice is. Ám három vacak kis tojás még statisztikailag sem értékelhető. Teljesen mindegy van-e az embernek három tojása, vagy nincsen. Lehetséges, hogy a szelíd meggyőzés, a fürjecskevirtus emlegetése segítene. Nyomás fürjecske, dobj rá egy lapáttal, tojj ma többet, mint tegnap, előre a fürjtojás bástyáinak megrohamozására!

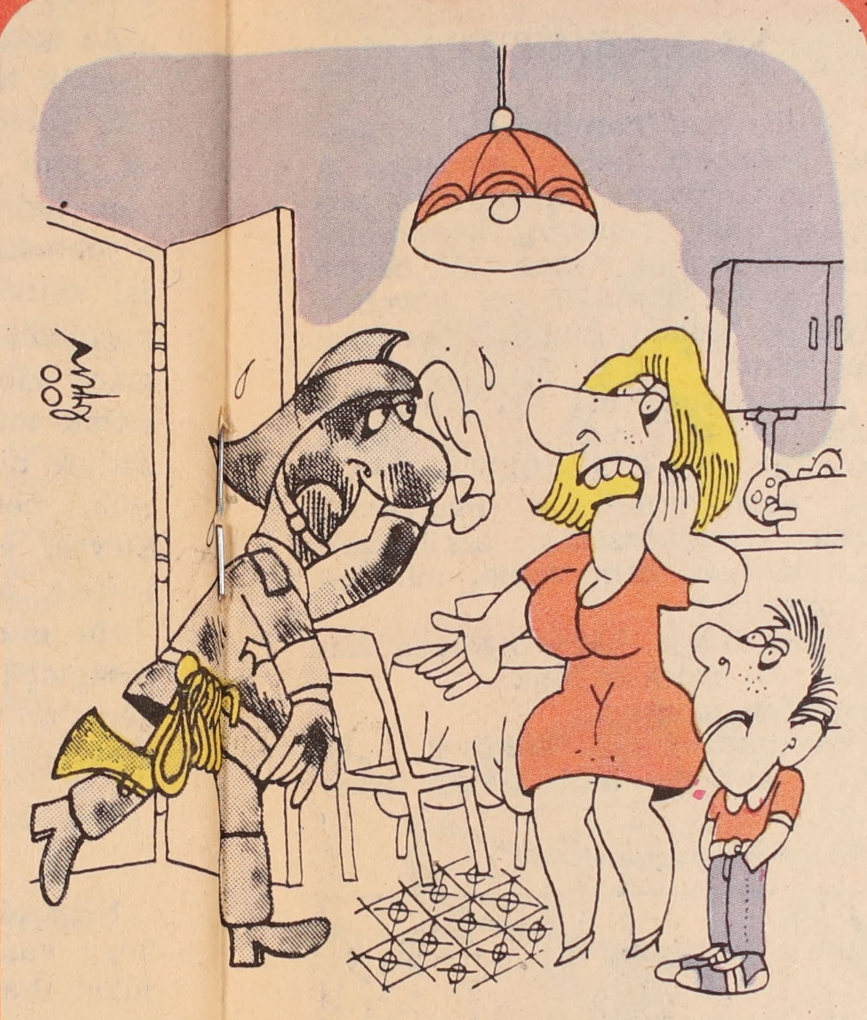
Hogy rendem apró-cseprő . . . az hagyján. Ne követeljünk lehetetlenséget. Kis ország kis renddel jár, még akkor is, ha a „bokor" szónak ebben az összefüggésben semmi értelme.

Hanem a nóta utolsó sora . . .

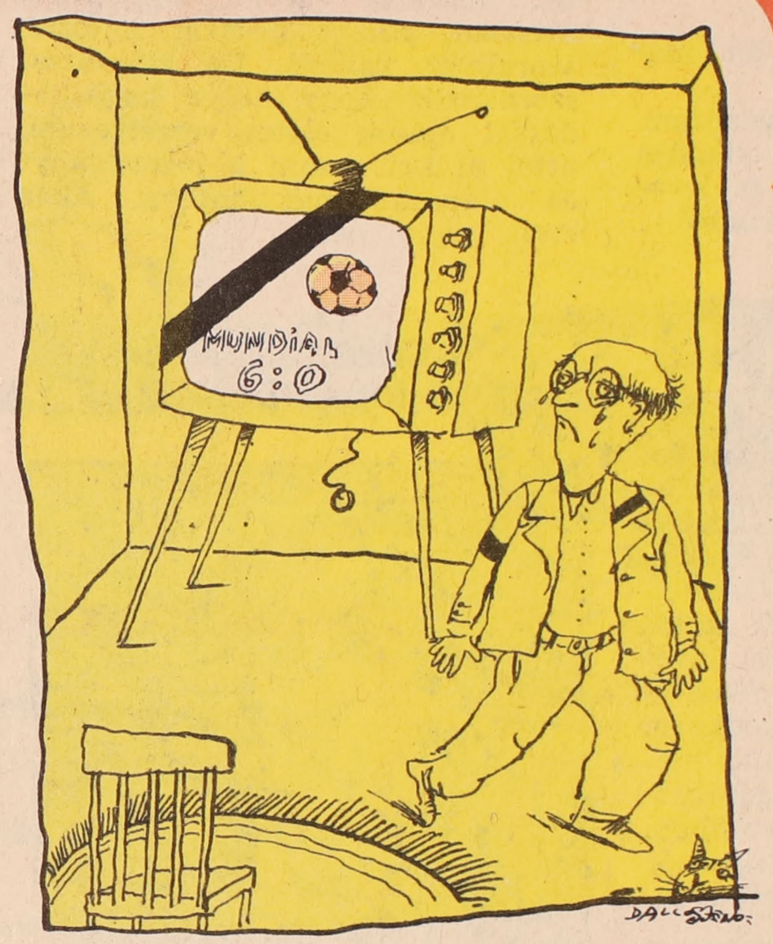
Újabban mindenki mindent a fogyasztóra hárít. Mindenki mindent ráró. Ráró újabb terheket az adóhivatal. Ráró uszodaépítési költséget a tehó. Ráró közoktatási ügyeket a szülői munkaközösség. Hát ha most még a rekettye is ráró, az mindennek a teteje, az egy velőtrázó sikoly, az egy felcsukló zokogás.

És akkor a cserearányok romlásáról még nem is nótáztunk . . .

Peterdi Pál

– Ki győzi ezt mosással, fiam? Újabban mindennap fülig kormosan jössz haza?

– És még ez is . . .

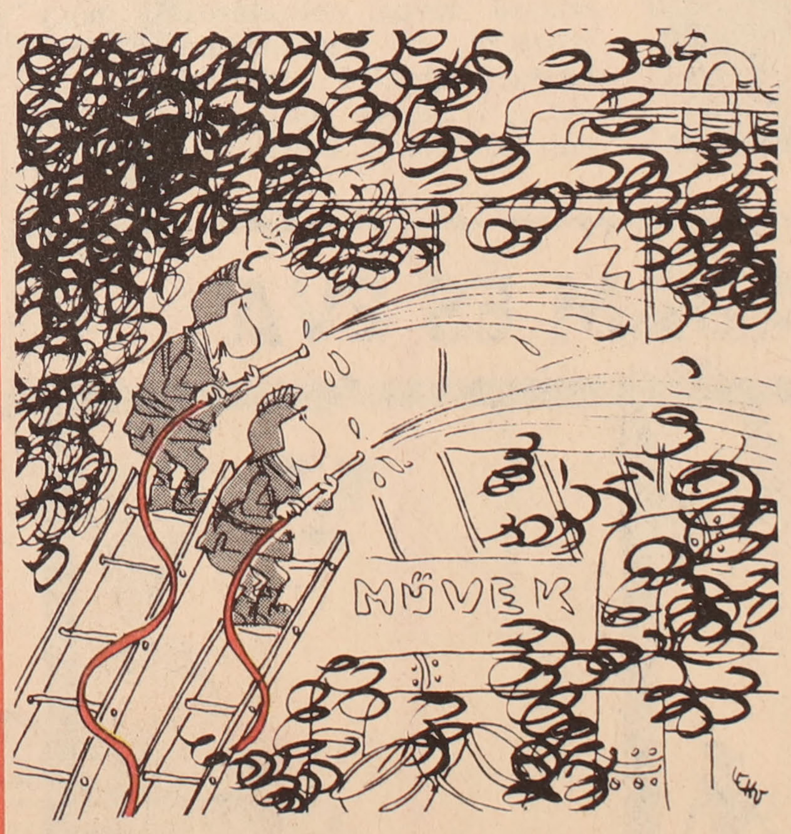

– Gyorsan ki a homokzsákokkal, míg nem késő!

– És semmi olyan nincs, hogy fejlődő országnak nagy tételben részletfizetési törlesztéssel?

TŰZOLTÓK EGYMÁS KÖZT

– És mit szól ezekhez a cserearány-romlásokhoz?

Csak úgy firkálgatok

KERETJÁTÉK

Szétesett a szemüvegkeretem. Nem az az olcsó, fekete keret, amit pontosan tizenkilenc éve az olaszországi Monfalconeban vásároltam. Annak kutya baja sincs. Az új szemüvegkereteim esnek szét, a távollátó szemüvegemé, meg az olvasószemüvegemé. Mindkettőt két évvel ezelőtt vásároltam, millió pénzért. Magyar gyártmány. Süsse le a szép szemét, aki gyártotta.

Mert a szemüveg szárát csavar tartaná. De ez, úgy látszik, egy árva csavar, anyája nincs szegénykének, vagy túl kurta, vagy túl vékony, vagy betegek a menetei, de valami nincs rendben, mert időről időre kicsúszik, kilazul, elvész, és olyankor szétesik a szemüvegem, még jó, ha a markomba kapom, és nem zúzódik szét az utcakövön.

Mit csináljon az ember? Bemegy a szemközti Ofotértba, nyomorultul hunyorog szemüveg nélkül és könyörögve tartja a kis selejtet, ugyan, tessék már igazítani ezen a csavaron. Nem

vagyok egyedül, sokan állunk a kárvallottak sorában, szép öthat-hétszáz forintos szemüvegkereteinkkel. Sokukat már ismerem is, már köszönünk és várjuk, hogy a kislány megkönyörüljön rajtunk, hátravigye a szemüveget a műhelybe és pár perc múlva visszahozza, meghúzott (egy időre tartó) csavarral. „Mivel tartozunk?" — kérdezzük. „Ugyan, semmi."

Jó üzlet ez az Ofotértnak? Ingyen húzogatni a csavarokat? Jó üzlet ez az ügyfélnek? Munkából elkésni, toporogni, mérgelődni? Ötször, húszszor, százszor bejönni az üzletbe, holott csak egyszer kellene azt a nyomorult keretet tisztességesen megcsinálni.

Van egy emlékem. Pár évvel ezelőtt delegációval külföldön jártam. Magyar küldöttség, kicsi pénz. Olcsó, vacak szállodába kerültünk. Hatodik emelet, lift nélkül, meglehetősen mocskos, közös WC. De mindennek a tetejében, a szobámnak nem volt kulcsa. Lerohantam a hat emeleten, szóltam a portásnak, hogy nincs kulcsom.

Jó — mondta a portás és feljegyezte.

Estére még mindig nem volt kulcsom. Csak úgy mertem elaludni, hogy az ajtó elé toltam egy asztalt.

Másnap kértem a kulcsot.

Harmadnap kértem a kulcsot.

Negyedik nap, kissé emeltebb hangon, kértem a kulcsot.

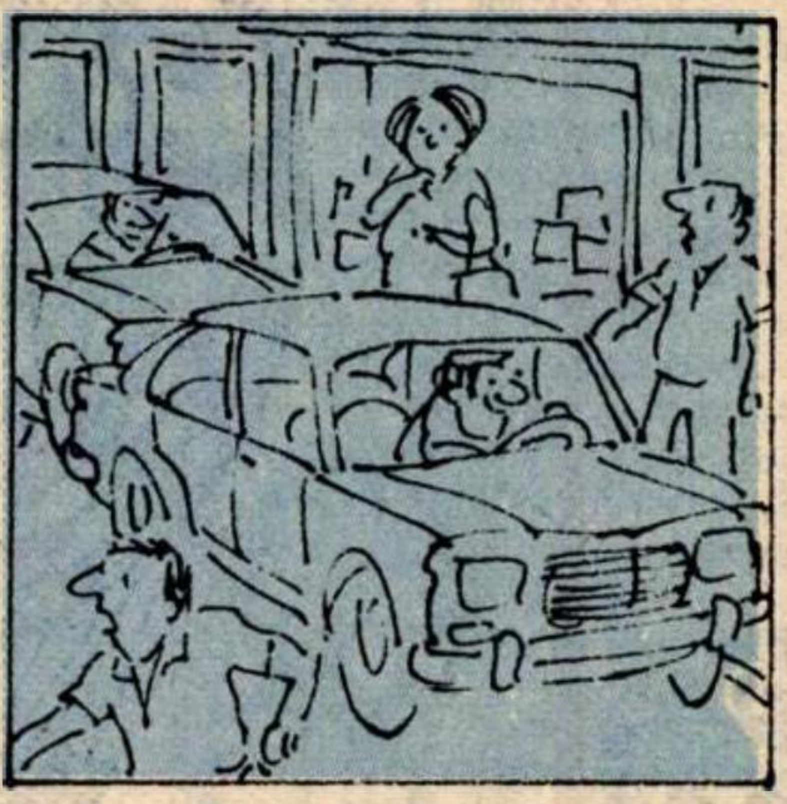
Ötödik nap kértem a kulcsot. Ekkor a portás dühösen rám nézett:

— Tudja mit? Unom én már a maga kulcsát.

— Tudja mit? — válaszoltam. — Ha egyetlenegyszer odaadja nekem azt a kulcsot, én is leveszem a témát a napirendről.

MARHÁSKODUNK

Nem akartam hinni a fülemnek, amikor a rádiókabaréban meghallottam a vidám kis történetet az éjszakai autós ámokfutásról. Hősünk késő éjszaka robogott haza a pesti éjszakában, amikor is egy másik autós megelőzte. Nosza, nyomás, gyerünk, elébevágni. Ezt néhányszor megismételték, kergetőztek, fogócskáztak, elvégre a múlt héten csak húsz halálos végű baleset történt szép fővárosunkban, legfeljebb eggyel szaporítjuk a tragédiát. Aki most szembejön,

ajánlja lelkét istenének, őrangyalának, vagy akinek akarja, gyalogos ne járjon ilyenkor az utcán, az urak előleget vesznek a Forma 1-re a város közepén. Ha csak ennyi történt volna, a hős autós nevében akkor is mélyen hallgattam volna az ügyről, és mélységesen szégyelltem volna magam. De nem úgy ő. A történet folytatódik. Másnap telefonon jelentkezik a versengő úrvezető, bemutatkozik, közli, hogy ő maga rendőr, el van ragadtatva autóvezetői képességétől, nem fogja feljelenteni őt, mint ahogy gondolja, a másik fél sem foglalkozik ilyen gondolattal.

Sok mindennel lehet szórakozni: diszkóba menni, vöröspacsit játszani, ultizni, pecázni, lottózni, szerelmet vallani. De aki azzal szórakozik, hogy hülye kakaskodással mások életét veszélyezteti, attól el kell venni a jogosítványt és alaposan megbüntetni. Akár civil, akár nem.

KÉRDEZZE MEG A MINISZTERT!

Május elején nagy, nemzetközi allergiológiai kongresszus volt Budapesten. Ezerháromszáz résztvevővel. A vendégek el voltak ragadtatva a konferencia szervezésétől, a Duna-Intercontinental luxusszobáitól, Budapest szépségeitől, mindentől. Majdnem mindentől.

A tudósok egy kis csoportja kedden, május hatodikán délelőtt szabad lévén, elhatározta, hogy megnézi a Szépművészeti Múzeum világhírű kiállításait. Ez azt a bizonyos május elseje körüli időszakot követte, amikor is senki sem tudta, h ogy. mikor van nyitva tartás, csütörtök, vasárnap, legy. zárva tartás. No, mind ak délelőtt

Egyszóval megálit a múzeum ahol már több turista-autóbusz is várakozott, és a lépcsőn állva türelmesen várták a nyitást. A tábla szerint nyitva mindennap tíz órától, hétfő kivételével. Eltelt öt perc, tíz perc, semmi. Végül is megjelent egy úr, kiakasztott egy táblát, „zárva" felirattal. Többen érdeklődtek, hogy lehet ez, hiszen ma nincs hétfő, márpedig... „Ünnep volt, minden volt, ha maguknak ez nem tetszik, kérdezzék meg a minisztert!"

A csoportban ketten is értettek magyarul és a hangtól nem voltak elragadtatva.

Figyelmeztetni kellene minden honfitársunkat, aki külföldivel találkozik, hogy legyen óvatos. Mielőtt pimaszkodik, érdeklődje meg, tudnak-e magyarul?

KI A PRIMITÍV?

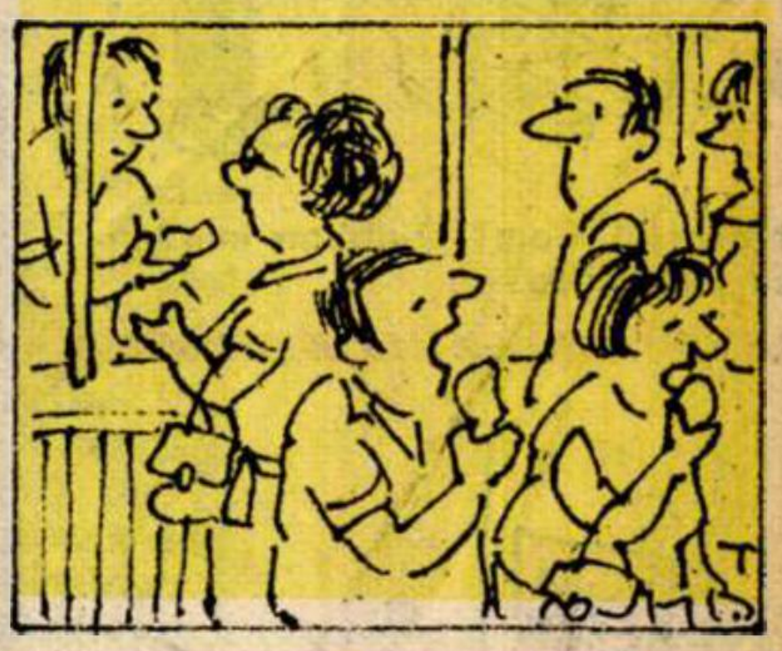
Grillcsirke, hamburger — áruda Budapest kellős közepén. A sorban előttem idegen ajkú társaság, nagy nehezen, kézzel-lábbal vásárolják meg a betevő grillcsirkét. Amikor én következem, az eladó cinkos mosollyal néz rám:

— Hallotta ezt a primitív bandát? Mi már az iskolában tanultuk, hogy a külföldi népek fel nem érnek a magyarral. Csak szajkózzák, szajkózzák, mintha más nem volna, mint az ő nyelvük?

— És maga hány nyelven beszél? — érdeklődöm.

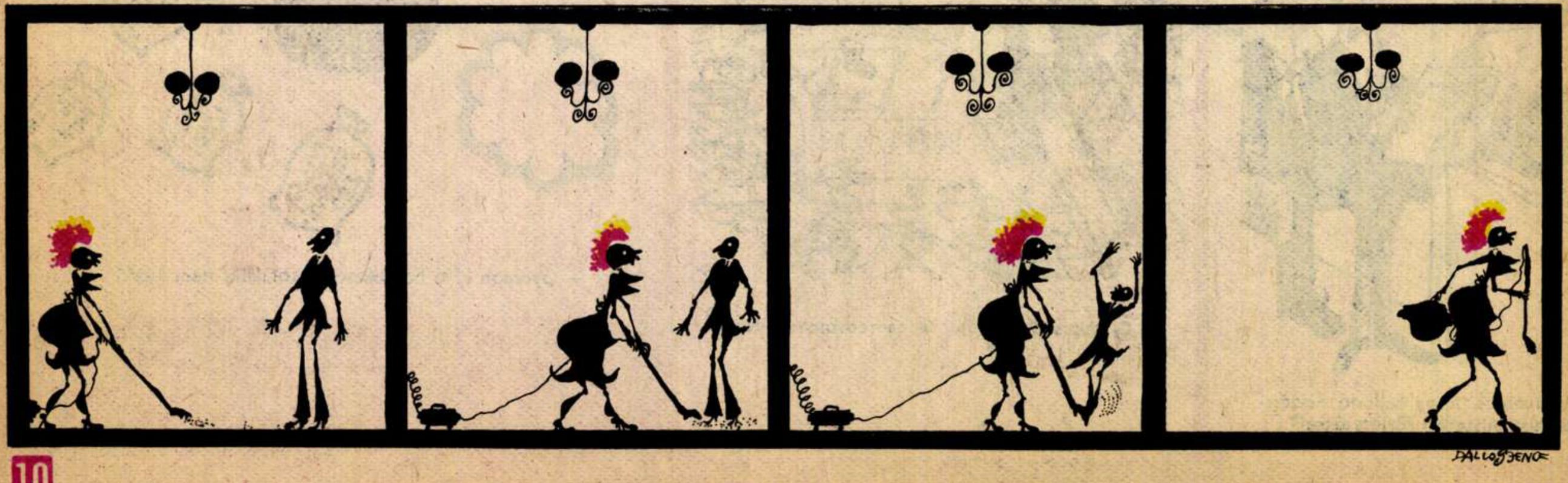
— Hát magyarul.

Sóhajtanám a költővel. „Ki volt tanítód, hol jártál iskolába?"...

Fehér Klára

DALLOS: ÁDÁM ÉS ÉVA

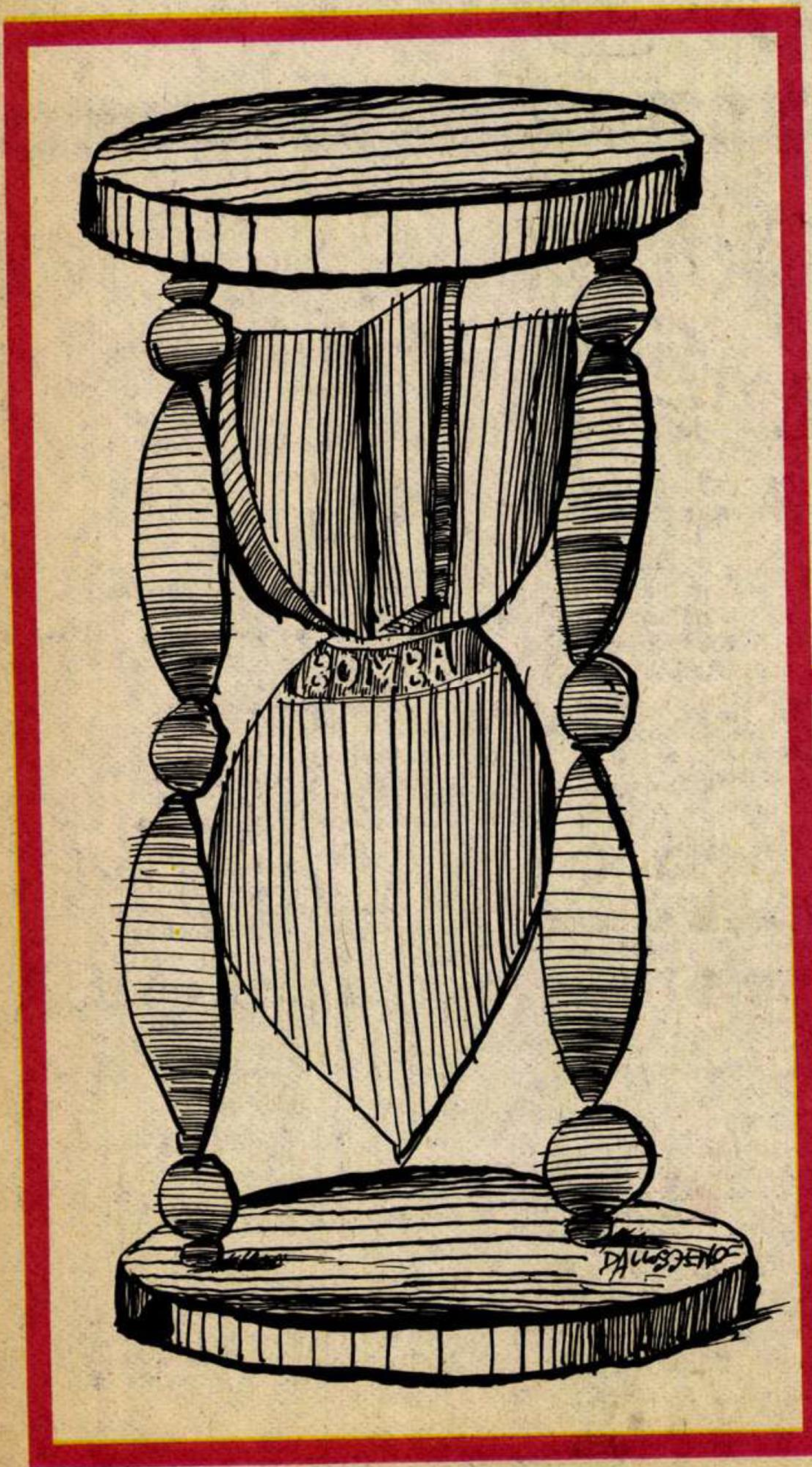

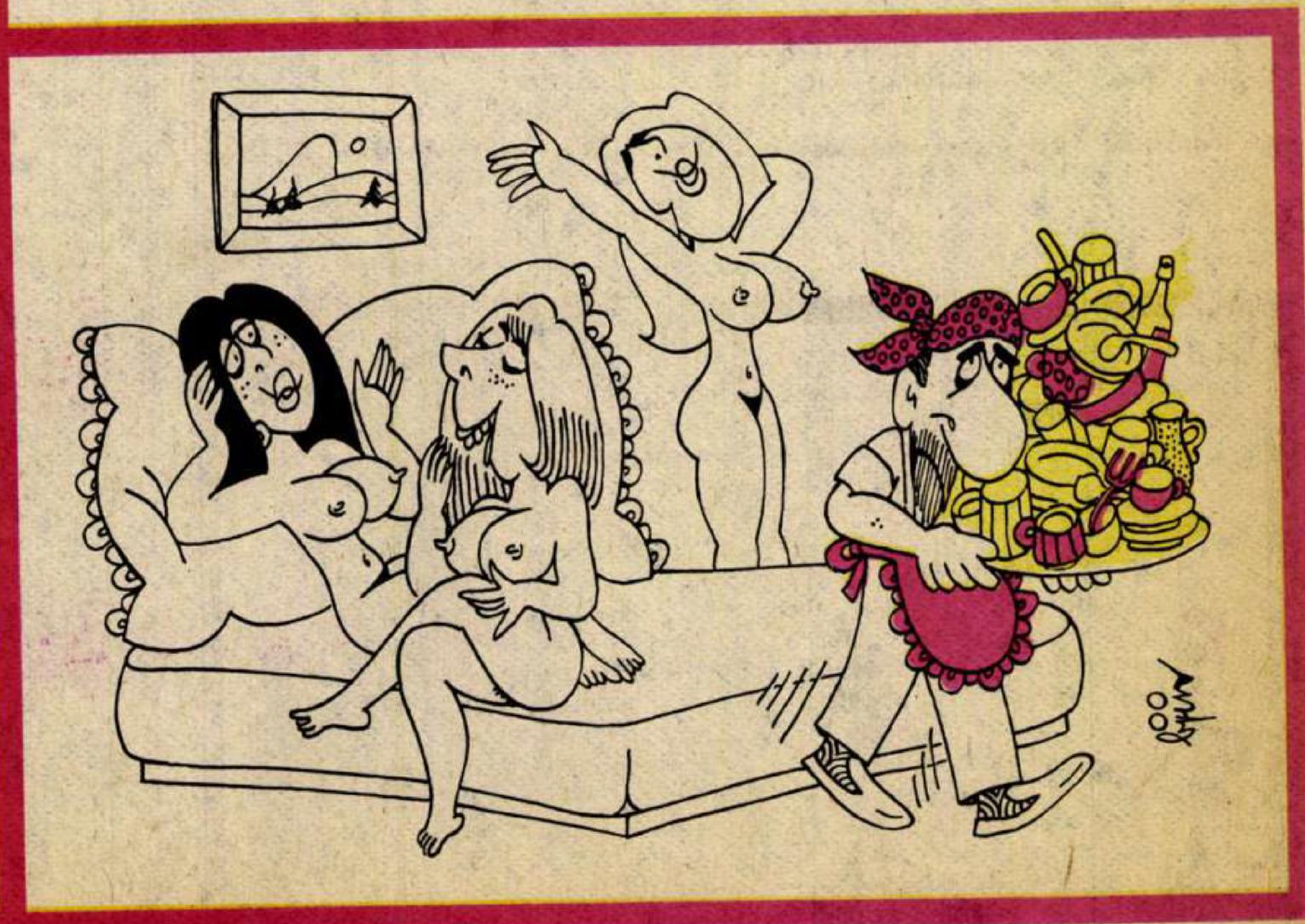

ÖNGÓL

HEGEDÜS, FÜLÖP, LEHOCZKI, DALLOS, BALÁZS-PIRI

JÖHET A KÖVETKEZŐ!

Ebben a rovatban olyan szerzőket mutatunk be, akik a Ludas Matyiban első ízben jelentkeznek műveikkel. Rovatunkban teret kívánunk adni azoknak a tehetségeknek, akik nemcsak szeretik, de értik is a humort. A válogatásnál nem a fiatalságot, hanem a tehetséget értékeljük.

Wéber Tünde írását adjuk itt közre, néhány soros bemutatkozás kíséretében.

WÉBER TÜNDE:

NÉVJEGY

Voltam operaházi statiszta és építész. „Épp itt ész?" — kérdezték, amikor újságíró lettem. Dehát az embertől sok mindent kérnek, olykor azt is, hogy mondja el teljes ... évét és életét, lehetőleg négy sorban.

GYÁRTÖRTÉNET

Az első kéregöntésű nokedli Pfred Rüches pót választófejedelem udvarában készült, a veszettség ellen is beoltott Nock Edly szakács receptjei szerint. Folyton a konyhában tébláboIt a fejedelem a pótválasztások szünetében. Nock Edly!, noch Nock Edly!, nógatta a mestert, tartotta a tányért. Egy napon — amatőr üzemtörténészeink szerint ma még kideríthetetlen körülmények között — Pferd Rüches egy tányér nokedli kíséretében kizúgott a konyhaablakon és egy tűlevelű fenyő törzsén kriptakész, a tészta pedig konyhakész, „kéregöntésű" alakzatot öltött.

Mindez persze szóbeszéd. A fejedelem többször megfordult ugyan — a sírjában — amikor Nock Edly bágyadtan a sutba (lásd: suth) dobta az éppen közelében lévő ülőalkalmatosságot, mindez azonban nem bizonyítja a kéregöntésű nokedli készítésének a tényét. Csupán etimológikus baklövés vagy elírás a „hokedli"-ról, a „nokedli"-ra következtetni. Suth, közismerten: sut egyébként nálunk is volt, sőt! van. Korábbi és későbbi kiszerelési példányok üzemszerte láthatók ma is. (További információk: „Munkavédelmisek kíméljetek!" feliratú ládák alatt.) Ugyszintén tudománytalannak minősült a feltételezés, miszerint a „suth" és Kossuth apánk körszakálla között üzemtörténetileg megalapozott összefüggés áll fenn.

Bizonyított tény azonban, hogy az első kéregöntésű nokedli időszámításunk kezdetén, a budai Kecskerúgó köz 2/b-ben készült. (Azóta számítjuk gyártörténetünk idejét.) Hajdan e helyen a hajadon Csicskás Róna terült el. Így. (Tizenhat éven aluliak, kéretik kifáradni!) Később kerítésszaggató gyárat létesít, s az üzem működése felöleli az egész ipart a szaggatástól a kerítésig. Később, a gazdasági válság idején lóhering, stanglimag, szalonna és szaloncukor gyártásba kezd, de termesztettek termeszhangyát, vízibiciklit és egy hadtest vízigótot is. Amikor a korabeli sajtó hírül adja, hogy „a gyáralapító sorsa a kor, amelyben él", Csicskás Róna már halott. Ezután igazgatók sora követi őt a gyár élén. A legkiemelkedőbb a „saldo mortale" díjas Nagy Krach, az ő nevéhez fűződik a tulajdonképpeni kéregöntésű nokedli feltalálása és feltalálása. A dolog lényege, hogy gépesítés helyett, a dolgozók saját kérges keze által öntődik a nokedli.

A „nagy garnírung válság" idején a gyár felveszi a patinás „Csőd" nevet, a vezérigazgatót pedig átminősítik kapuőrnek, „Csőd"-őrnek. Jelszavuk ezúttal is: rugalmasan! Tanulhatunk elődeinktől.

A határszéli Csili-csala csárda bejáratára ezúttal sincs kiírva: Figyelem! Reformkor! Hiszen az befejeződött. A gyárral fúzionáló vendéglátóipari üzemegységben a szájhagyományokat őrző szalvétákat minden esetben egyeztetik a konkrét étlapokkal. Üzemtörténészeink számára ugyanis nem közömbös, hogy a tészta milyen jogi, szervezeti keretek között alakul, története meddig nyúlik vissza a deszkáról.

A felszabadulást követő években a Csőd gyár is állami tulajdonba kerül. Sokan ettől a tömegméretű nokedlitermelés fellendítését remélik, hanem a gyár továbbra is csődtömeget teljesít. Nem tudnak elszakadni a hagyományoktól. Mindennek nem mond ellent, hogy ebben az időben is születtek termelési sikerek, exportszállítások, hazai és külföldi piaci kapcsolat kialakítások. Ipartörténészeink szerint az a gyár, amelyik a „Csőd" céggel valami módon kapcsolatba került, a szanálási listára is felkerült, s egyre előkelőbb helyen végzett.

Amikor a gyár hetedszer is kiérdemelte az „Agónia" címet, majd sikeres előkészületek után a „Sorscsapás a népgazdaságra" vándorzászlóval tüntették ki, a „hogyan tovább?" kérdése is felmerült. Több javaslat született. Voltak, akik a megoldás lényegét az ekrazitban látták. Javaslatuk szerint a gyár területét keramitlapok helyett ekrazitlapokkal kellene burkolni. Mások a vertikális tömegmozgások, mozgatások helyett a horizontális, sikbeli profilváltást tartották elfogadhatónak. Ezek szerint a gyár területén sétáló parkot képzelnek el, amelynek nagy részét bevetnék fűmaggal.

Ez utóbbi ötlet szerint intézkednek majd a felsőbb szervek, hanem a fűmag világpiaci árának növekedése miatt a kivitelezés egyelőre késik. Előrelátó üzemtörténészeink mindenesetre már most elhelyeztek relikviáik közé egy marék fűmagot.

A JÖVŐBŐL

– Úgy látszik, le akarja cseréltetni a melósok Trabantjait Opelre a Horváth Ede.

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: Siesta gázpalackos fűtőkészüléket; — 60-as és 62-es méretű női ruhákat, farmert; — Lawrence: Lady Chatterley szeretője c. könyvet; — Ed McBain főleg újabb krimiregényeit; — Üzenet a férfiaknak c. könyvet; — Otto vagy Neckermann 1986. évi áruházi katalógust; — Ken Kasey: Száll a kakukk fészkére c. regényét; — Sárga, fekete vagy sárga-fekete reklámtáskát, -szatyrot; — Rideg Sándor: Indul a bakterház c. könyvét.

KÍNÁLNAK: Az Olcsó Könyvtár (sárga fedelű kiadás) 60—70 kötetét; — Delfin sorozat 60—70 kötetét; — Európa Kiadó 30—40 kötetét; — Krimi, ifjúsági és szépirodalmi könyvek 80—100 kötetét; — Hanglemezeket; — Pohárkészleteket; — Teáskészletet; — Trodat Stamp kézi mininyomdát; — Disco leder feliratú bőr válltáskát (8×15 cm); — Szakácskönyveket; — Diplomatatáskát; — 54-es méretű fekete kosztümöt; — Egy nagyméretű cserépkályhára való csau színű, apró mintázatú, hibátlan csempét; — Kisméretű cserépkályhára való sötétbarna hibátlan csempét; — Kisméretű gázbojlert új állapotban; — Első világháborúból maradt fa katonaládát; — Mambo tip. magnót (26 éves); — Több mint negyvenéves Box fényképezőgépet; — Krisztina tip. 4 személyes sátrat.

CSERÉLNEK: A „Magyarország" c. hetilap csaknem teljes 1973—84-es évfolyamát, és még néhány 1971—72-es és 1985-ös példányát hanglemezekre vagy képzőművészeti könyvekre; — Rockgyűjteményt (plakátok, fényképek, poszterek) 50 literes akváriumra vagy megegyezés szerint másvalamire; — Villanyborotvát régi, használt lemezjátszóra; — Az Olcsó Könyvtár és a Delfin sorozat 60—70 kötetét, Európa Kiadó 30—40 kötetét, krimi, ifjúsági és szépirodalmi könyvek 80—100 kötetét írógépre, régi érmékre vagy plakettekre.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335-718-as telefonszámon, a 4-es melléken lehet érdeklődni.

KÖSZÖNET

A hollandiai Dordrechtből Julia van Zijp Salamon levelében azt kérte tőlünk, hogy legyünk segítségére egy rokkantkocsi Magyarországra való eljuttatásában, amit ő ingyen ajánlott fel egy arra rászorulónak. A levelet elküldtük a Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnokságának, ahonnan azt a MALÉV-hoz továbbították.

A napokban érkezett meg Julia von Zijp újabb levele, ebből idézünk: „Befejeződött az ügy, aminek érdekében leveleztem önökkel, s melyben nagy segítségemre voltak. Itt az egyik városi lap elintézte a kocsi Amszterdamba szállítását és a repülőgépre való feladását. A MALÉV is ingyen vitte Budapestre. Az önök segítsége nélkül nem tudtam volna, mihez fogjak."

(f. a.)

TÜCSÖK és BOGÁR

De kétlábúaknak is előnyös!

(A Nők Lapjában lelte Szegedi Ferencné, hosszúpályi olvasónk)

Hiába, már az ószeresek is adnak magukra!

(Miskolcon fotózta Pócs Imre)

MANDULÁS TEJITAL Friss tejhez adjunk kevés ásványvizet, őrült keserű mandulát, s egy órán át hagyjuk állni. Kellemes ízű frissítő ital.

Nem elég, ha az a mandula mondjuk csak állati keserű?

(A „Tejtermékek, különlegességek" c. kiadványban találta Csaplár Csaba, győri olvasónk)

2 — ÉPÍTŐMUNKÁS — 3

Háttérben: Az ifjúságpolitika

Előtérben: Az ifjúság

Bújócskázunk, elvtársak?

(Az Építőmunkás c. lap két szemközti oldalán lelte Füzesi István)

SOK KICSI . . .

A közelmúltban zajlott le 19 éves lányom házasságkötése. A rendezésre semmi panasz nem lehet, előműsor, vers, zene. Minden ízlésesen tálalva. Úgy, ahogy megbeszéltük, az egy üveg pezsgő is kitöltve öt pohárba. Az anyakönyvvezetőnő a szükséges formaságok után meleg szavakkal kívánt sok boldogságot az ifjú párnak. Ezután következett a zárójelenet: pezsgővel koccintva gratulált a fiataloknak.

Természetesen én is elsőként gratuláltam a hivatalos személyek után és mint örömapa fogadtam a jókívánságokat barátoktól, ismerősöktől. Közben azonban mindig az a pezsgős jelenet járt az eszemben. Nem tudom pontosan, hogy egy anyakönyvvezető egy nap alatt hány párt adhat össze, de azt igen, hogy félóránként van egy esküvő. A mi esetünkben (szombat lévén) délután háromkor kezdődtek a házasságkötések és úgy tudom, öt órakor volt az utolsó. Az ugye, summa summárum, hat ceremónia egy nap. Ha mindegyiken koccint az anyakönyvvezető, a végén már alighanem botladozik a nyelve. Nemde?

Gérnyi Ferenc
Budapest

CIKKÜNK NYOMÁN

Ez évi 19. számukban „Vevők lennénk 1." címmel megjelent panaszra az alábbi tájékoztatást adjuk.

Vállalatunk a cukrozott sűrített tej gyártásához a Mátravidéki Fémművektől és a Hajdúdorogi Bocskai Tsz tubusüzemétől szerzi be a szükséges tubusokat. A Mátravidéki Fémművek tubusaira hosszú évek óta sem részünkről, sem a vásárlók részéről nem volt panasz. A Bocskai Tsz tubusüzeme a múlt év második felében kezdte meg magyar gyártmányú gépsoron a tubusok gyártását. Különböző műszaki jellegű, illetve szubjektív okok miatt jelenlegi tevékenysége még mindig próbaüzemelésnek tekinthető. Ez idézi elő, hogy a tubusok egy része kisebb-nagyobb minőségi hibával készül.

A panaszos által kifogásolt minőségi hiba azonban a termék betöltése előtt nem ellenőrizhető, így fordulhat elő, hogy nehezen kiszúrható tubusok kerülnek forgalomba.

A tubusgyártó üzemének vezetői ismerik és elismerik a minőségi hibát. Tájékoztatásuk szerint a gépsort szállító gyár ígéretet tett a gyártósor hibáinak kijavítására. Ezzel, valamint az üzemeltető dolgozók gyártási gyakorlatának növekedésével a minőségi hibák várhatóan rövidesen megszűnnek.

Addig is saját hatáskörömben intézkedtem a tubusok minőségi átvételének megszigorítására, hogy minél kisebb legyen annak valószínűsége, hogy hibás tubusok kerüljenek megtöltésre és forgalomba.

Dr. Mile Sándor
igazgató,
Hajdú megyei
Tejipari Vállalat

HELYBENFUTÁS

című rejtvényünk megfejtése:

— Ki az az ostoba, aki egyszerre felemelte mind a két lábát?

200—200 forintot nyert:

Szabó Józsefné, Sajóörös, Dózsa u. 5., 3586,
Jáni Edit, Kaposvár, Marx K. u. 2., 7400,
Szigeti Zoltán, Budapest, Mező Imre út 51., 1089.

A nyereményeket postán küldjük el.

TRIBÜN

Felirat a nagycsapat öltözőjének falán:
„Ne lopd a törölközőket. Isten szeme mindent lát. Sőt, a szertárosé is!"

A profi ökölvívót leütik. Félig kábultan hasal a ring padlóján. A mérkőzésvezető számol fölötte. Az edzője beszól a sarokból:
— Hadd számoljon. Ne kelj fel nyolc előtt.
A bokszoló bólint.
— Rendben van. Most hány óra?

Kirándulnak az úttörők. A téesz elnöke megmutatja nekik a gazdaságot.
— A jószág — mutat a csordára — még az időt is megjósolja. Ha a tehenek állnak, azt jelenti, hogy a következő huszonnégy órában nem várható eső. Ha viszont fekszenek, biztosan esni fog.
— Na és mit jelent — kérdi az egyik srác —, ha a tehenek fele fekszik, fele meg áll?
— Azt jelenti, hogy a tehenek ötven százaléka téved.

Stanley Woodwardot, a kitűnő sportújságírót kidobták az állásából és 11 év után csak nemrégiben tért vissza a New York Herald Tribune sportrovatának élére. Első cikkét így kezdte:
— Nos, hogy folytassam a mondatot, amelyet olyan gorombán megszakítottak...

Kezdő műrepülőt oktatja az edzője:
— Az egész végtelenül egyszerű. Ha előrenyomod a botot, a házak nagyobbak lesznek. Ha hátrahúzod, a házak kisebbek lesznek. Ha még tovább húzod hátra, a házak megint nagyobbak lesznek...

(p. p.)

MODERN TOLDI

— Ez az út megyen itt Budára...

BUKOTT IGAZGATÓ

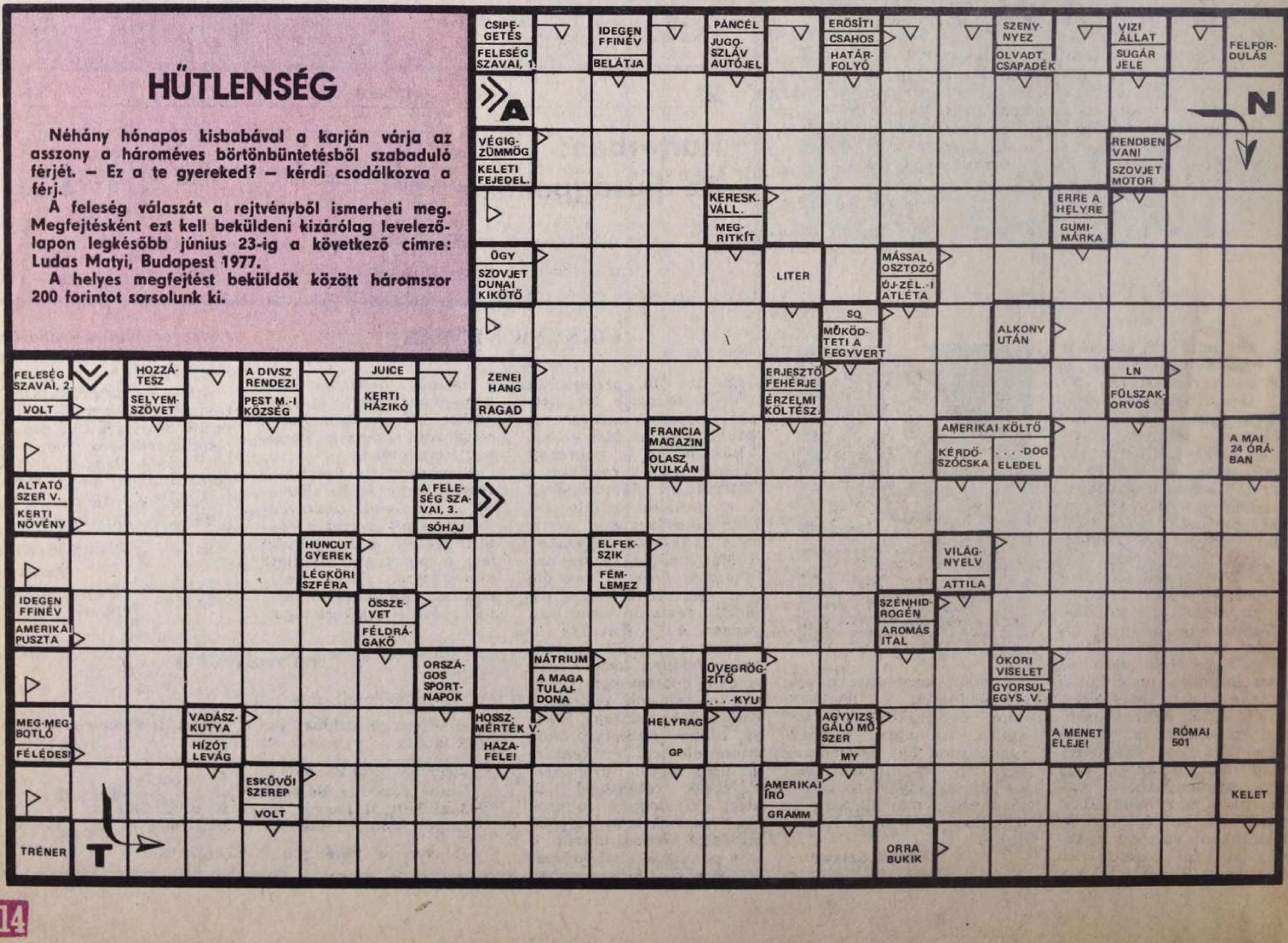
— Jézusmária! Már megint nem fogják fent a kötelet...

HŰTLENSÉG

Néhány hónapos kisbabával a karján várja az asszony a hároméves börtönbüntetésből szabaduló férjét. — Ez a te gyereked? — kérdi csodálkozva a férj.

A feleség válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb június 23-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

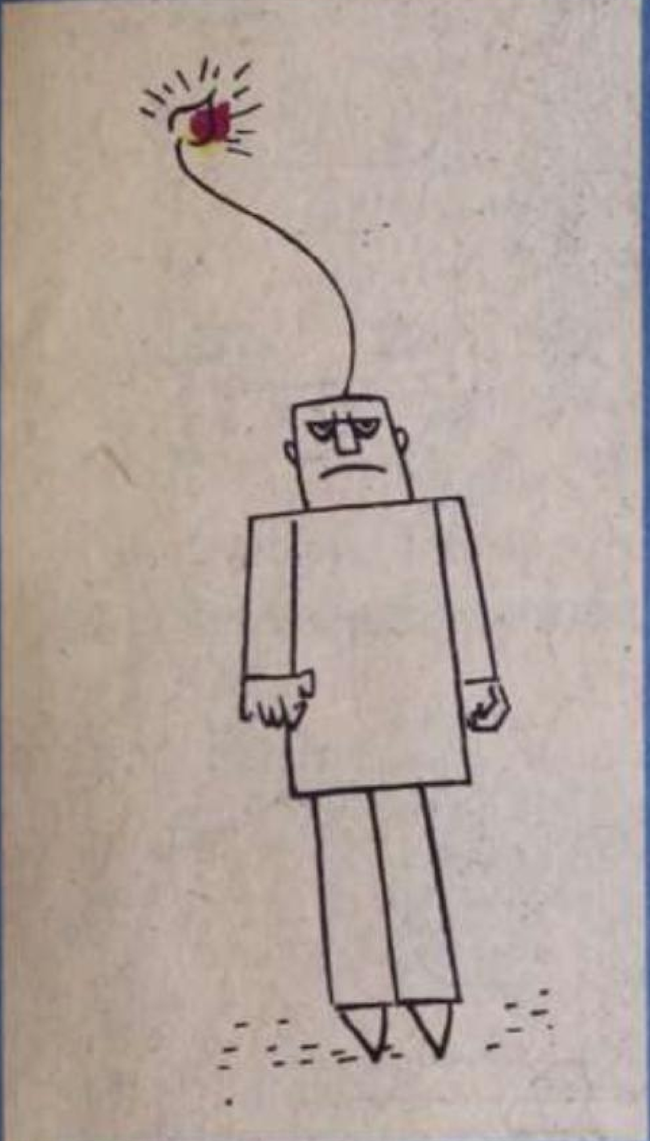
A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

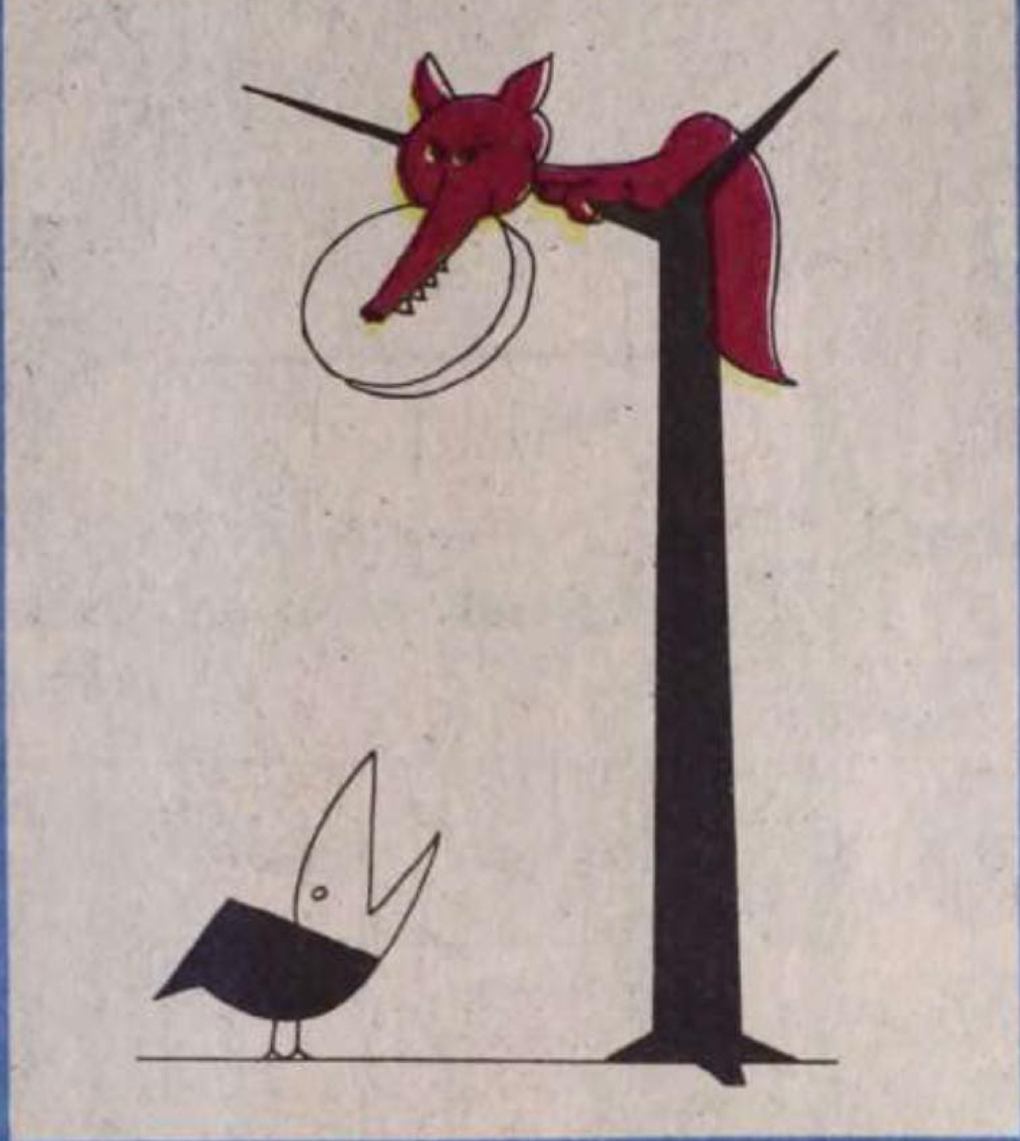

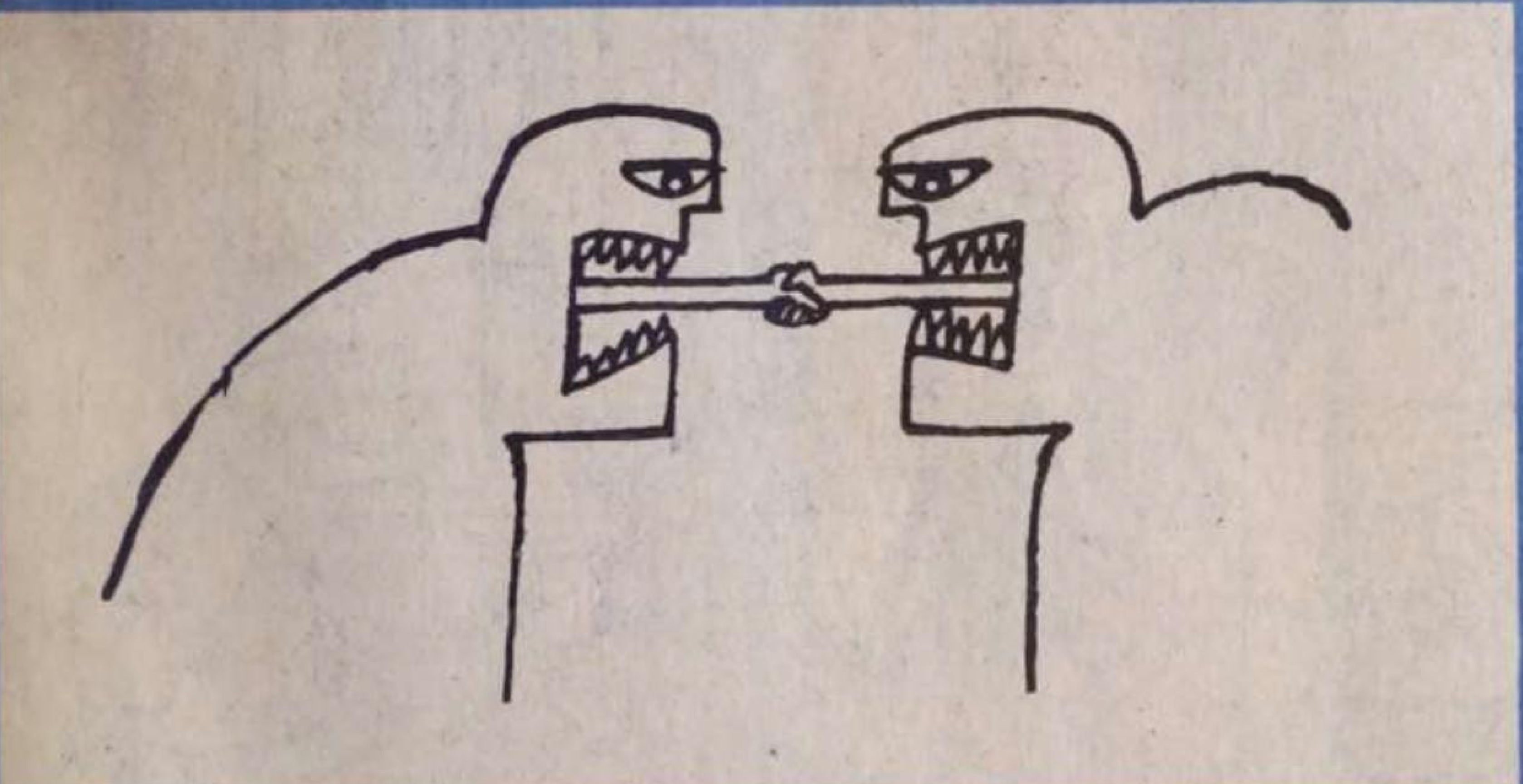
IMPORT HUMOR

Feruh Dogan
török
karikaturista
rajzai

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

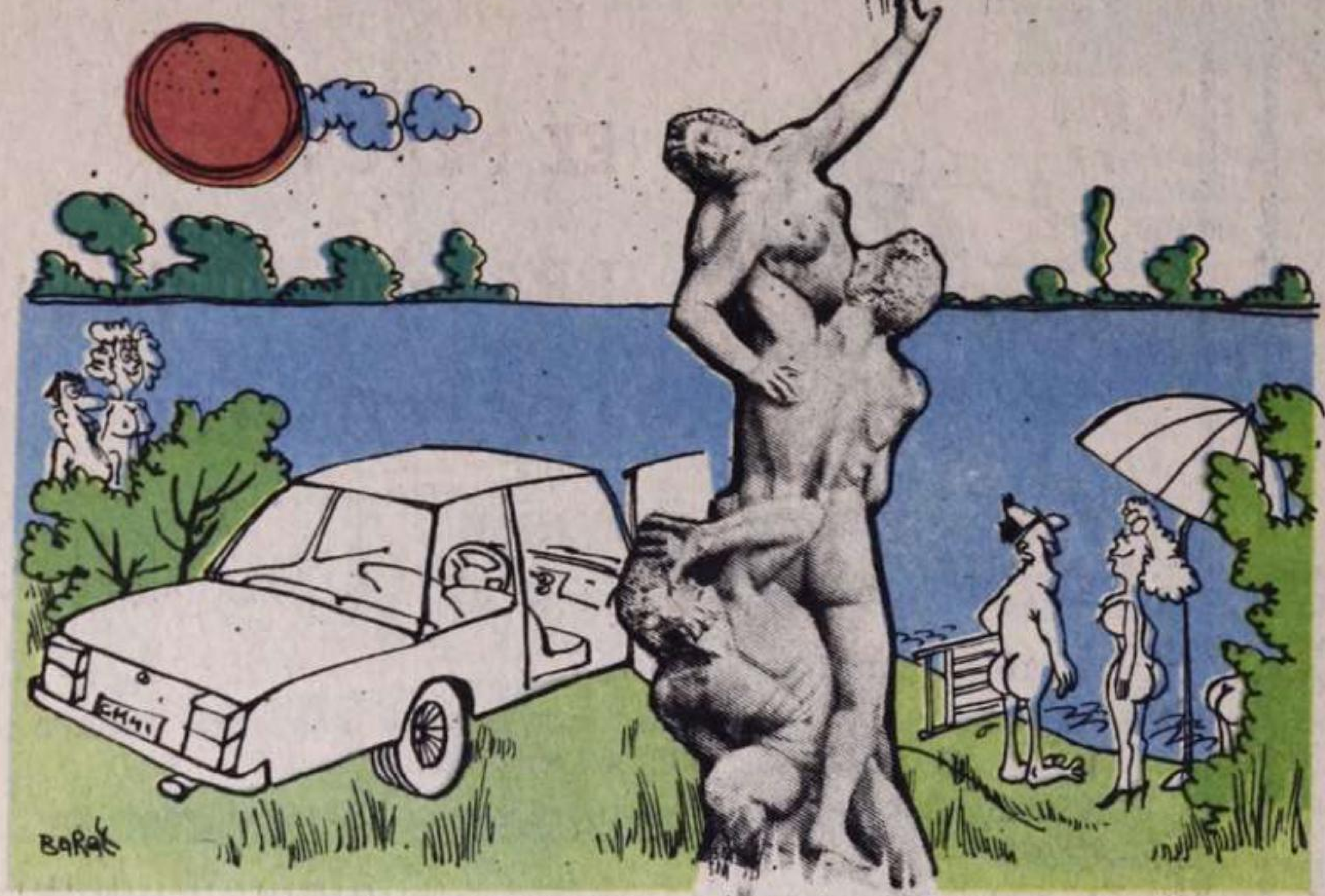
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
86.2308/20-25

Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611

HÉTVÉGE

– Nem akarok a naturistastrandra menni!

TANULMÁNYÚT

– Hány évvel is kell visszaigazítani az órát?

KOPÁR SZIGET

NEVELÉS

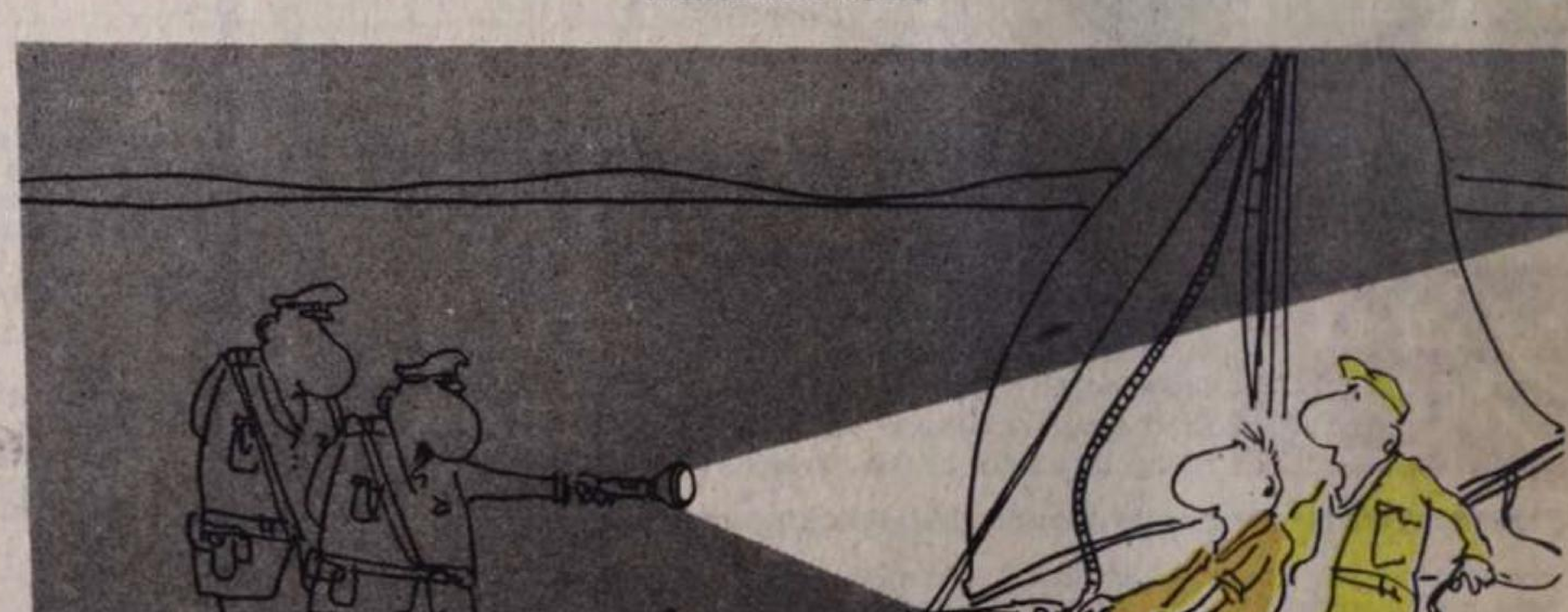

– Milyen ember lesz belőled, ha otthagyod a reggeli pálinkádat?!

A JÖVŐ

VÍZIRENDŐRSÉG

– Az iratokat kérem!